

DZIENNIK BYDGOSKI

Do „Dziennika“ dołączamy co tydzień: Tygodnik Sportowy i Dodatek powieściowy. Redakcja otwarta od godziny 8—12 przed południem i od 4—7 po południu. Oddział w Bydgoszczy, ul. Dworcowa 5. Przedstawicielstwa: w Toruniu, ul. Mostowa 17 — w Grudziądzu, ul. Toruńska 22 w Inowrocławiu, ul. Toruńska 2 w Gdyni, Skwer Kościuszki 24, I ptr.

Przedpłata wynosi w ekspedycji i agenturach 2.95 zł. miesięcznie, 8.85 zł. kwartalnie; przez pocztę w dom 3.34 zł. miesięcznie, 10.00 zł. kwartalnie. Pod opaską: w Polsce 6.95 zł., zagranicą 9.25 zł. miesięcznie. Redakcja i Administracja w Bydgoszczy, ulica Poznańska 12/14. Rękopisów niezamówionych nie zwraca się.

Telefony: Redakcja 3316, 3326, Administracja 3315 — Oddział w Bydgoszczy 1299.

Założyciel Jan Teska.

Telefony Przedstaw.: Toruń 1546, Grudziądz 1294, Gdynia 1460, Inowrocław 420.

Numer 226.

BYDGOSZCZ, wtorek dnia 29 września 1936 r.

Rok XXX.

Dewaluacja franka.

30-procentowa dewaluacja franka — mimo wszystko — była **piorunem z jasnego nieba**. Spodziewaliśmy się jej od wielu miesięcy. Kpiłiśmy niemiłosiernie z programu Bluma, ale liczyć się musieliśmy z dwoma hamulcami: **olbrzymim zapasem złota i wrogim nastawieniem opinii publicznej**. To też tak się zdarzyło, że w sobotnim naszym numerze podaliśmy pierwsze wiadomości o dewaluacji wraz z uwagami w artykule „Z tygodnia“, powtórzonymi za „Times'em“, że Francja może się jeszcze długo trzymać przy parytecie.

Dlaczego Blum się tak nagle zdecydował?

Ogromne znaczenie miał **nacisk z zagranicy**. Przykład Anglii, święcącej niedawno pięćdziesiąt lat odstąpienia od parytetu złota i będącej miejscem ucieczki francuskich zapasów metalu — był niepomiarne zachęcający. To samo trzeba powiedzieć o Stanach Zjednoczonych. Roosevelt i — co ciekawsze — jego przeciwnik Landon, chcą po wyborach prezydenckich **obniżyć dolara o dalsze 10%**. Wywarłoby to nowy nacisk na franka przez osłabienie zdolności konkurencyjnych Francji na rynkach światowych.

Nie bez wrażenia musiała przejść wizyta Schachta. Wiemy, że **domagał się on dewaluacji franka**, aby móc dewaluować **nareszcie markę**, która dawno posiada czysto fikcyjny poziom. Schacht mógł grozić, że obniży markę bez względu na francuski przykład i że **stworzy Francji nową konkurencję**, podobnie jakby to mogło być ze Stanami Zjednoczonymi. A obiecując naśladowanie — rozgrzeszył Bluma wobec prawicy francuskiej i — kto wie — czy nie obiecycwał doszlusowania ze strony Włoch, któreby pewnie mogły **jeszcze raz obniżyć lira**.

Względy wewnętrzne z punktu widzenia interesu kraju przemawiały za dewaluacją, lecz z uwagi na nastroje parlamentu i społeczeństwa czyniły **ten krok więcej niż ryzykowny**.

Plan Bluma, polegający na przelamaniu kryzysu przy pomocy podwyżki płac, skrócenia czasu pracy i stałości kursu franka — wziął w łeb w drugą stronę. Jesienna fala strajków mogła przekonać największych optymistów, że robotnik w wyścigu z droższą prędkością czy później przewróci walutę kosztem dodatkowym **zubożenia całego kraju, zanarchizowania życia gospodarczego i w szczególności finansów publicznych**. Niepowodzenie ostatniej pożyczki, która zamiast 15 miliardów przyniosła **tylko 4 miliardy**, postawiło rząd Bluma przed widmem **pustych kas państwowych**.

Nastroje społeczeństwa przemawiały i przemawiają jeszcze teraz **przeciw dewaluacji**. Nie ulega wątpliwości, że ci, którzy ostatnio za 20 miliardów franków wykupili złota lub dolarów i funtów szterlingów **zarobili 7 miliardów na czysto** i że wszyscy inni, którzy tego nie uczynili, **stracili 30% wartości swych kapitałów**.

Francja jest krajem wolnej prasy i wolnej myśli politycznej. Możliwość rozpatrywania **wścieklej demagogii i agitacji**

jest **niemal nieograniczona**. Co powie w poniedziałek parlament? Co powie prasa? **Co powie ulica, na której rój wodzi drobny ciulacz, pozabawiony obecnie 30% swych oszczędności?**

Trudno jest na to pytanie dać odpowiedź. Decyzja Bluma jest dla nas w

swjej **odwadze prawie niezrozumiała**. Wprawdzie dewaluacja jest Francji niezbędnie potrzebna, ale będzie wielkim cudem, jeśli społeczeństwo tę potrzebę zrozumienie i poskromi w sobie zbędne oburzenie, wywołane zaskoczeniem i poniesionymi stratami. **I czy na to zdo-**

będzie się robotnik, który jest w trakcie walki o poprawę swego bytu?...

Można się poważnie liczyć z upadkiem Bluma. Nie oznaczałoby to bynajmniej upadku jego koncepcji. We Francji dzieje się często, że rząd pada z powodu zarządzeń, które potem wykonuje następca. Wystarczy, że społeczeństwo znajdzie **winnego nieprzyjemnych lecz koniecznych zarządzeń**.

Skutki dewaluacji franka **mogą być niezwykle doniosłe**. Trudno przewidzieć, czy lekarstwo to jednak nie jest spóźnione, choćby z uwagi na nastroje radykalne mas robotniczych. Wobec dewaluacji franka i podwyżki cen artykułów importowanych (ryż, kawa, herbata, wełna, bawełna itp.) **łacno może się stać, że robotnicy zechcą na nowo żądać podwyżek swych uposażeń**. Wtedy wystąpi **zwyżka cen na rynku wewnętrznym i dewaluacja nie da żadnych zysków**. **Francja wróci, gdzie była! Wielka odwaga Bluma może się okazać spóźniona!**

Na terenie międzynarodowym dewaluacja ułatwia możliwość stabilizacji walut. Ale to jest jeszcze odległy moment. Wprawdzie za frankiem franc. już idzie szwajcarski i **pójdzie na pewno marka niemiecka**, ale o stabilizacji nie myśli ani Anglia, ani Ameryka. Tak więc droga do unormowania walut w skali międzynarodowej **jest jeszcze daleka**. Przecież gdyby ją oprzeć na złocie — trzeba by złoto inaczej rozdzielić, niż to jest obecnie. A to jest kwadratura koła. **Kto pożyczyci złota Niemcom, Włochom, Japonii?...** Optymiści spodziewający się stabilizacji — są zaiste **wielkimi optymistami**.

W stosunku do Polski dewaluacja franka i marki niemieckiej **powinna mieć skutki**. Wprawdzie nasze koła rządowe zapowiadają, że nie! — ale to już należy do metody zaskakiwania, koniecznej przy przeprowadzeniu takich operacji.

Zrobiliśmy **kapitałne głupstwo, nie przystępując 5 lat temu do frontu szterlingowego**. Obyłoby się bez obniżek pensyj, bez oddłużania rolnictwa, **bez morderczej i nieudanej konkurencji na rynkach skandynawskich z węglem angielskim** i bez całego tysiąca innych trudności. Niestety, poszliśmy cierniową drogą stabilizacji i **dorobiliśmy się braku złota i zarządzeń dewizowych**. Jest pytanie, czy obecnie nie zalecałoby się przystąpienie do bloku szterlingowego i oparcia złotego na funkcje tak np. **w relacji 30 zł za funt?**

Niech ci, co lokowali pieniądze za granicą **stracą, ale niech złoty stanie się trochę tańszy i bardziej elastyczny**. Jeśli taka Francja i Niemcy, może Włochy i państwa naddunajskie **obniżą swe waluty — musimy również pamiętać o naszych zdolnościach konkurencyjnych na rynkach światowych**.

St. Strąbski.

Redaktor dr Kiełpiński specjalny wysłannik „Dziennika Bydgoskiego“ przekroczył granice Hiszpanii jako jedyny polski dziennikarz.

Wysłannik „Dziennika Bydgoskiego“ red. dr Tadeusz Kiełpiński przed tygodniem **przekroczył północną granicę Hiszpanii**, udając się na tereny objęte pożarem wojny domowej.

Wczoraj otrzymaliśmy **pierwszy list**, datowany z St. Jean de Luz, małej pogranicznej miejscowości w Pirenejach. Poczta w samej Hiszpanii nie funkcjonuje. Nasz korespondent musiał specjalnie wracać do Francji, aby podzielić się z nami pierwszymi wiadomościami.

List naszego współpracownika jest wstępem do serii korespondencji, które niebawem zaczniemy drukować. Red. Kiełpiński pragnie najpierw poznać „**obydwie strony medalu**“, aby jako

jedyny korespondent polski w Hiszpanii

dać świadectwo **prawdzie i naświetlić wypadki z możliwie największym obiektywizmem!** Dlatego też z obszernego jego listu zmuszeni jesteśmy na jego prośbę opuścić te ustępy, które mogłyby być rezultatem zbyt pochopnych ocen, względnie mogłyby zaszkodzić naszemu współpracownikowi, który przed wydanem ostatecznego sądu **musi wchodzić w kontakt tak z powstańcami jak z przedstawicielami tzw. rządu madryckiego**.

Rzeczywistość hiszpańska jest **piekłem**. Ten kto ma odwagę granice jego przestąpić — **ryzykuje głową**.

Pierwsze wrażenia.

Red. Kiełpiński pisze:

W tej chwili wróciłem z pierwszego objazdu po Hiszpanii do St. Jean de Luz, gdzie rozbiłem sobie podstawę operacyjną. St. Jean de Luz jest miejscowością nad Oceanem, niedaleko granicy hiszpańskiej (8 km). Dzisiaj obozowisko dziennikarzy z całego świata. Przeprowadzenie się przez granicę hiszpańską nie należy do rzeczy łatwych. W Hiszpanii byłem na własną odpowiedzialność: mam przepustkę, na której sam musiałem

zrezygnować w swoim własnym imieniu, że w razie mojej śmierci lub wypadku — nikt nie ma prawa interwencji w prowizorycznym rządzie w Burgos.

Co do samej wyprawy, to byłem: w Irunie, w Fontarabli, w Pampelunie, w St. Sebastian, na froncie koło Bilbao. Wrażenia **nadzwyczaj silne**. Miałem 18 lat, jak walczyłem w 1918 roku przeciw Niemcom we Francji. Przeszedłem całą wojnę polską z bolszewikami. Jestem oficerem rezerwy. Mam odznaczenia wojenne. W 1929 przejechałem

(Ciąg dalszy na stronie 10-ej.)

Reprodukcja koperty listu, przesłanego nam przez naszego korespondenta z Hiszpanii.

Z wojny domowej w Hiszpanii.

Toledo zdobyte — Alcazar wolny!

Paryż, 28. 9. (PAT.) Specjalny wysłannik agencji Havasa na froncie Toledo donosi: Po ciężkich walkach, stoczonych rankiem straż przednie armii gen. Franco podeszły wczoraj o godz. 18 prawie pod same mury Toledo.

Oddziały pułk. Asensie przygotowują się do walki i zajęły pozycje wyjściowe w odległości mniej więcej 1 km od miasta. Akcja ta pozostaje w ścisłym związku z akcją garnizonu Alcazaru.

Londyn, 28. 9. (PAT.) Agencja Reutersa donosi, że według wiadomości otrzymanych z Caceres, Toledo znajduje się w rękach wojsk rządowych.

La Corona, 28. 9. (PAT.) Sztab 8 dywizji komunikuje, iż miasto Toledo zostało zdobyte, a oblegani w Alcazarze są uwolnieni.

Nieprzyjaciel pozostawił na polu bitwy 300 zabitych i obfity materiał wojenny.

Montevideo, 28. 9. (PAT.) Rząd hiszpański obiecał, iż przeprowadzi dochodzenie w sprawie zabójstwa 3 siostr konsula urugwajskiego w Madrycie. Dochodzenie to ma być prowadzone z całą surowością. Rząd urugwajski zawiadomił Madryt, iż będzie rad, jeżeli

wyjaśnienia rządu madryckiego pozwolą mu na zmianę opinii, która wpłynęła na jego decyzję.

Zdobycie pociągu pancernego.

Burgos, 28. 9. (PAT.) Specjalny wysłannik Havasa donosi, że na linii kolejowej Salamanka—Madryt wojska powstańcze zdobyły pociąg pancerny, wysłany z Madrytu na pomoc wojskom rządowym.

Piekło w Bilbao.

Bayonne, 28. 9. (PAT.) Na pokładzie kutra rybackiego „Galerna” przybyło do Bayonne 18 uchodźców z Bilbao. Oświadczyli oni, że na skutek ostatniego bombardowania miasta 150 domów uległo zniszczeniu.

Władze rozstrzelały w Bilbao 90 zakładników i zawiadomiły sztab powstańczy, że rozstrzelają wszystkich pozostałych zakładników, jeżeli bombardowanie się powtórzy.

Dalszy atak na Toledo.

Toledo, 28. 9. (PAT.) Wczoraj o świcie, jak donosi korespondent Havasa,

powstańcy rozpoczęli gwałtowny atak, posuwając się o 4 km w kierunku miasta. Po chwilowym wstrzymaniu się od działań, co pozwoliło na dokonanie manewru okrążającego, przypuszczono ponowny atak, posuwając się o kilometr naprzód. O zachodzie słońca wojska powstańcze były pod murami miasta. Straty wojsk rządowych są bardzo znaczne. Wojska powstańcze prawdopodobnie dziś wkroczą do Toledo.

Olbrzymia przewaga lotnictwa powstańczego nad rządowym.

Minister lotnictwa i marynarki rządu madryckiego, Indalecio Prito, oświadczył sprawozdawcy „Daily Herald”, że w początkach wojny domowej wojska rządowe miały większą ilość sił lotniczych od wojsk powstańczych. W ciągu 2 miesięcy, tzw. „neutralności”, wojska powstańcze rozporządzają 12-krotnie większą siłą lotnictwa, jak wojska rządowe. Praktycznie nie istnieje żadna granica z Portugalią, ponieważ wojska powstańcze otrzymują z Portugalii wszystko, co jest potrzebne do prowadzenia wojny.

Blum cukruje ustawę o dewaluacji franka prezentami dla wszystkich warstw społeczeństwa.

Paryż, 28. 9. (PAT.) Wczoraj po południu rozpoczęło się posiedzenie komisji finansowej izby deputowanych, na którym przystąpiono do rozpatrzenia projektu ustawy monetarnej, która dziś wejdzie pod obrady izby.

Minister finansów Vincent Auriol przedstawił główne zarysy projektu, który przede wszystkim zawieszca stosowanie ustawy monetarnej z dnia 28 czerwca 1928 r. Rząd specjalnym dekretem określi później zawartość złota w nowej jednostce monetarnej pomiędzy 43 a 49 miligramami złota 900 próby. W celu utrzymania parytetu franka w stosunku do złota zostanie stworzony fundusz stabilizacyjny, oddany do dyspozycji banku francuskiego. Postanowienia ustawy nie będą stosowane do wypłat międzynarodowych, których płatność w zlocie była przewidziana przed ogłoszeniem ustawy.

Projekt ustawy przewiduje zakaz importu, eksportu oraz handlu złotem w sztabach i monetach bez upoważnienia banku francuskiego. Będzie obowiązywało deklarowanie zasobów posiadanego złota. Ukrywanie złota będzie karane grzywną, której wysokość równa się

wartości niezadeklarowanego złota. W myśl ustawy winny być również zadeklarowane wszystkie operacje dewizami, dokonane w czasie od 20—25 września (a wcześniejsze?... — red.) Deklaracja ta powinna być dokonana w ciągu 15 dni po ogłoszeniu ustawy. Zatajenie dokonanych operacji będzie karane grzywną, równającą się trzykrotnej wartości sum zaangażowanych w tych operacjach. Ustawa przewiduje rewizję plac i poborów w stosunku do kosztów utrzymania (czyli nowy wyścig plac i cen. — red.)

Dalsze artykuły projektu ustawy zawierają postanowienia upoważniające rząd do zmiany w drodze dekretów obowiązujących obecnie przepisów, dotyczących emerytur byłych kombatanów i funkcjonariuszy państwowych.

Jeden z artykułów upoważnia rząd do obniżenia podatków bezpośrednich i pośrednich obciążających artykuły pierwszej potrzeby.

Rozdział piąty ustawy ujęte sprawę udzielenia kredytu 3 miliardów, przeznaczonych na uregulowanie długów hipotecznych.

Nad głową Bluma zbiera się burza. Komuniści ratują rząd, ale każą sobie drogo płacić.

Paryż, 22. 9. (PAT.) Pomimo głosów prasy w olbrzymiej przewadze nieprzychylnych dla ostatniej decyzji rządu, w kołach politycznych panuje przekonanie, że na dzisiejszym posiedzeniu izby projekty ustaw, wniesionych przez rząd uzyskają jednakże większość.

Te optymistyczne wnioski opierają się przede wszystkim na fakcie, że komuniści zdecydowali się oddać swoje głosy za rządem. Przewodniczący klubu komunistycznego w izbie deputowanych i sekretarz generalny partii komunistycznej p. Thorez oświadczył w sobotę na zgromadzeniu partyjnym w Bordeaux, że partia komunistyczna była i jest przeciwniczką dewaluacji franka, ponieważ dewaluacja oznacza zwiększenie kosztów utrzymania, zmniejszenie zdol-

ności nabywczej klasy pracującej i może przynieść zysk tylko wielkiemu kapitałowi. Jednakże komuniści nie pozwolą na rozbiście frontu ludowego i głosować będą za rządem, wysuwając tylko kategoryczne żądanie wprowadzenia ruchomej skali plac robotniczych, uzależnionej od wskaźnika kosztów utrzymania, tudzież rekompensat dla drobnych rentierów i pracowników państwowych. (Przejęcie takiego projektu przewróci reformę. Czy reszta parlamentu zapłaci taką cenę komunistom — oto pytanie! — red.)

Ponieważ komuniści swoimi 75 głosami mogą zdecydować o wyniku każdego głosowania, wystąpienie Thoreza wywołało w kołach politycznych frontu ludowego duże odprężenie. Grupa so-

cjalistyczna niemal jednomyślnie poprze rząd, którego decyzja spotkała się również z aprobatą generalnej konfederacji pracy. Przystąpienie do decyzji rządu zgłosiła również grupa Paul Boncoura, czyli tzw. unia socjalistyczna i republikańska.

Najbardziej niejasne jest stanowisko szerszych kół partii radykalnej, aczkolwiek wszyscy ministrowie radykalni, zasiadający w rządzie ponoszą odpowiedzialność za uchwały gabinetu.

Organ wicepremiera i ministra wojny Daladiera „Ouvre” w artykule redakcyjnym podkreśla zasadniczą niezgodność dewaluacji z programem radykalnym i oświadcza, że wyjście z obecnej sytuacji może być osiągnięte tylko wówczas, jeżeli w społeczeństwie francuskim zbudzone zostanie przekonanie, że dewaluacja prowadzi istotnie do ożywienia życia gospodarczego kraju i jeżeli obecna reforma monetarna nie zostanie zakłócona przez żadne wstrząsy.

Daleko ostrzej, już w tonie zupełnie opozycyjnym, występuje organ prezesa izby deputowanych i b. prezesa partii p. Herriota „Ere Nouvelle”, która atakuje rząd bezwzględnie, oskarżając go przede wszystkim o to, że zapewniał społeczeństwo i kraj o swoim stanowisku antydewaluacyjnym, jednocześnie prowadząc od 3 miesięcy w tajemnicy rokowania, zmierzające do dewaluacji. Dziennik zapowiada, że kraj osądzi to wystąpienie.

Prasa prawicowa naturalnie rozwija szeroką kampanię przeciwko rządowi, atakując z ostatnich oświadczeń rządowych głównie punkt, powołujący się na umowę francusko-angielsko-amerykańską, jako na poważny sukces rządu o doniosłym znaczeniu światowym.

Naczelny redaktor dziennika „Le Jour” Bailly oświadcza, że umowa francusko-angielsko-amerykańska, którą rząd przedstawia jako wielki sukces o doniosłym znaczeniu międzynarodowym jest fikcją. Nie ma bowiem żadnej umowy, jest tylko protokół o przyjaznych bardzo rozmowach, w wyniku których jednak zarówno Anglia, jak i Ameryka zastrzegają sobie, że będą działać zgodnie z interesami swoich krajów.

W „Ordre” red. Bure zarzuca rządowi, że oszukał subskrybentów ostatniej

pożyczki wewnętrznej, albowiem rozpiłszy ją i prowadząc propagandę na jej rzecz zapewniał cały czas subskrybentów, że frank nie będzie zdevaluowany, choć jednocześnie prowadził rokowania, zmierzające do dewaluacji.

Na dzisiejszym posiedzeniu izby deputowanych, na którym zabierze głos cały szereg czołowych deputowanych ekonomistów, zarówno z obozu frontu ludowego, jak i z opozycji, głównym argumentem opozycji, jak to już można dzisiaj wnioskować z dyskusji prasowej, będzie zarzut, że rząd polityką swoją, a mianowicie rozrzutnością w wydatkach, rozdzieleniem budżetu i z drugiej strony tolerowaniem ruchów strajkowych, które wywoływały niepokoje finansowe, doprowadził do bankructwa swej własnej polityki i do częściowego bankructwa franka. Opozycja głosować będzie przeciwko projektowi ustaw dewaluacyjnych, ze względów raczej taktycznych, albowiem jest rzeczą jasną, że obecnie innej drogi nie ma.

Komisja finansowa izby deputowanych przyjęła ustawę Bluma.

Paryż, 28. 9. (PAT.) Komisja finansowa izby deputowanych ukończyła swe obrady wczoraj o godz. 20.30, przegłosowała bez zmiany wszystkie artykuły i całość ustawy rządowej w sprawie monetarnej.

Lir podaży za frankiem?

Rzym, 28. 9. W związku z dewaluacją franka francuskiego miarodajne czynniki włoskie oświadczyły, że nie należy się liczyć ze zdecydowanymi krokami Włoch, aczkolwiek rozważana jest możliwość pewnego przystosowania lira włoskiego do pozostałych walut.

Rzym, 28. 9. (PAT.) Na wtorek zwołano nadzwyczajne posiedzenie rady ministrów celem zdecydowania ewentualnych zmian w włoskiej polityce finansowej w związku z dewaluacją franka francuskiego.

Sowiety nie chcą stabilizacji.

Waszyngton, 28. 9. Minister finansów Morgenthau oświadczył na nadzwyczajnej konferencji prasowej, że sowiecki bank państwowy natychmiast po podpisaniu układu stabilizacyjnego przez Stany Zjednoczone, Francję i Anglię rzucił milion funtów na rynek, by udaremnić stabilizację waluty. Skutkiem tego manewru był wczorajszy spadek funta z 502 na 491 w stosunku do dolara.

Wybory w Mławie.

W wyniku wyborów do rady miejskiej w Mławie odbytych w dniu 27 bm. na ogólną ilość mandatów 24 — na chadeczką listę przypada 7 mandatów, na listę narodową — 3, na robotniczy blok socjalistyczny — 11, na żydów ortodoksów — 3 mandaty.

Córka lorda Powella na ślubnym kobiercu.

Naczelny szef i twórca ruchu skautowego lord Baden Powell wydał swoją córkę Betty za niejakiego Clay'a. Ślub odbył się w kościele parafialnym w Bentley.

„Żołnierze polityczni“

(Reportaż z Gdańska).

Znam starą Gdańsk od wielu, wielu lat. A za każdym razem gdy go odwiedzam — inny napózór się wydaje, choć naprawdę zawsze w gruncie rzeczy, pozostaje... ten sam. Zawsze trafi się od czasu do czasu, że „pogniewa się burmistrz gdański na króla polskiego“, a nawet i język pokaże, zawsze w Raduni płynie ta sama woda i choć raz krwawa, drugi raz znów brunatna, zawsze „szkoda męża, dziecka szkoda!“

Po raz pierwszy widziałam Gdańsk jeszcze przed wojną. Jeszcze „nikomu się nie śniło...“ że śmierć żołnierska ostrzy kosę i na pola bitewne Wielkiej Wojny do wymarszu się zbiera. Chodził wtedy człowiek po Gdańsku wśród białych Orłów i pytał się siebie, czy to aby nie Wawelski Kraków! Z każdej loggii, ze wszystkich przepięknych wież, z każdego zaułka najcudniejszego **biła w oczy Polska Jagiellońska i serce kołysała majestatem tradycji.** Oto złościsty zegar króla Leszczyńskiego, oto w najpiękniejszej pod słońcem sali, jelenie wyrzeźbione w boazeriach, **znak szczególniejszej łaski króla Jegomości dla mieszczan gdańskich,** jedynych w Rzeczypospolitej, którym zabawiać się szlachetna igraszka łowów nie było wzbronno... Srebrzyły się orły królewskie, białymi piórami miłośnie okrywały omszałość przeszłości, jak gniazdo, skąd wleczą kiedyś młode orlęta prosto w słońce...

Minęło kilka lat. Byłam znów w Gdańsku w samym zaraniu czasów nowych. Mgła gęsta otulała tajemnicą smukłe wieżycy, malachit miedzi, orły i złote korony. W tej mgle ścielącej się na blade, senna Motławę wśród Kazimierzowskich śpichrzów, ostrołukowych bram miasta i sylwet masztów i żagli po raz pierwszy w życiu ujrzałam... **polską banderę!** Mały to był jakiś stateczek, jak wszystko w budującej się Polsce małe i dziecięce i nieporadne wówczas było, przesłoniła go szybko i wilgotna mgła ponad rzeką i rosą wzruszenia osiadła na oczach, żaden jednak potem najpiękniejszy transatlantyk w porcie gdyńskim nie wstrząsnął tak głęboko sercem miłującym Ojczyznę co ta młodziutka białoczerwona bandera mknąca wśród mgły ku zorzom wielkiej Gdyni.

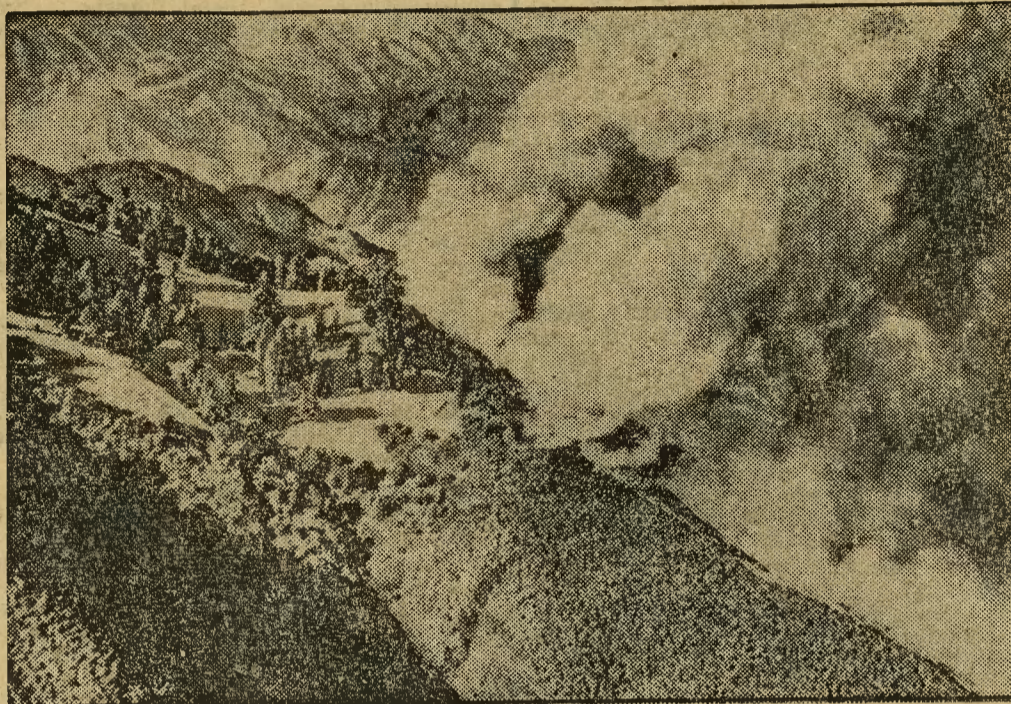
Potem znów okropnie niemiłe mam wspomnienie z Gdańska: Było to przed paru laty, gdy **po narodzinach swastyki z każdego kąta szczyrzyły się zęby Polamanego krzyża.** To było ganz famos! Czerwone krzyżące przeraźliwie chorągwie w każdym oknie; wszystkie ulice jak wymateria-cowane, rozwrzeszczane, so bunt, so kollossal! **Całe piękno historycznego miasta zniknęło pod tym perkalem;** oczy bolały bez przerośni, lecz dosłownie i fizycznie. Wszystko było wymundurowane, zółte „Bajecznie kolorowe“ sehr schneidig, w parademarszu wyprężone.

„Dlaczego wy nie przychodzicie? Dlaczego nas nie zabieracie? Przecież możecie! Nie tylko po cichu, ale i głośno można to było słyszeć z ust Niemców gdańskich... **właśnie wtedy!**“

No, a teraz to jeszcze inaczej, Czerwony perkal złożono na strychach. Jak padnie rozkaz to oczywiście, jawohl, natychmiast wszystko co potrzeba się zrobi. Man muss leben und leben lassen... **ale w Gdańsku widać głównie flagi wolnego miasta,** bardzo zresztą piękne flagi o złocistych koronach. Obserwuję uważnie tych ludzi: Owszem, podnoszą ręce w hitlerowskim ukłonie, ale

W powodzi niemieckich gazet znajdujemy m. in.: „Das schwarze Korps“ (z dnia 10 września br.), pismo rozdawane w Gdańsku przed kościołami, a w nim w **dobrym żołnierskim „Der politische Soldat“**, artykule, nad którym nie można przejść obojętnie. Wedle tej oto modły bowiem hitleryzm wychowuje swych żołnierzy, tych **Gotfrydów de Bouillon**, rycerzy krzyżowych, którzy

Olbrzymie pożary lasów w Kalifornii.

W pobliżu sławnego obserwatorium astronomicznego na Mont Wilson powstał pożar lasów, który na skutek silnego wiatru przyjął olbrzymie rozmiary.

jakoś tak... bez zapalu! Heil! — macha ręką zlekka jeden, jakby muchy odganiał, heil! — odmachuje leniwie dłonią drugi, **nie fatygując się zbytnio,** by włożyć w symboliczny ruch ręki całą ideologiczną czolobitność wiadomym zasadom. Ostatecznie do wszystkiego można się przyzwyczaić i najwięcej rozpalone upojenie krzepnie po jakimś czasie niby nóżki w galarecie wedle przewidzianej foremki. Sluchając Norymbergi przez radio mieliśmy zresztą to samo wrażenie: „Spontaniczne burze niemiłkających okłasków“ (Brausender Beifall) **zrywały się we właściwych momentach i odbywały swoje, milkły jak na komendę.** Dyscyplina entuzjazmu. Ani jeden okłask nie trwał nawet o sekundę dłużej niż to było w programie.

mianowali się obrońcami świata chrześcijańskiego przed bolszewizmem i **pod sztandarem złamanego krzyża gotowi są nawet przemaszerać z heroicznym poświęceniem przez cudzą ziemię:** („Nach Ostland wollen wir reiten...“). Młodym hitlerowcom gdańskim wpadła się te same poglądy, pasując ich również na „politycznych żołnierzy“.

Nasi zaś chłopcy to nie są „polityczni żołnierze“. Owszem nawet **bardzo niepolitycznie mogą splunąć w garść** i nad odlew machnąć cudzych polityków, którzyby nieproszeni i niedziękowani z „wyprawą krzyżową“ szlakiem nietylu Gotfryda de Bouillon co Ulricha von Jungingen zoleźli gdzie nie trzeba. Tak wygląda nasza „centralna Wesensgewalt!“

Zofia Żelska-Mrozowicka.

Fantazja polityczna węgierskiego pisma.

Warszawa. (Tel. wł.). Budapeszteński dziennik „Magyarsag“ puścił się na szerokie wody fantazji politycznej, pisząc na temat stosunków polsko-węgierskich. Węgry — pisze dziennik — nie pojęli dotychczas posłannictwa Polski. Legitymiści węgierscy muszą sobie uświadomić, że prawopaństwowe złączenie Węgier z Polską miałyby decydujące znaczenie dla Europy centralnej. To stać się powinno programem legitymizmu. Już Andrassy myślał o traktacie Austrii, Węgier i wskrzeszonej Polski.

„Magyarsag“ daje wyraz przekonaniu, że taka polityka byłaby w Polsce przyjęta z sympatią i życzliwością. (r)

Nerwy Parylewiczowej nie wytrzymują w więzieniu.

Kraków. 28. 9. (Tel. wł.). Coraz częściej nadchodzą z murów więzienia krakowskiego wiadomości o złym stanie nerwowym Parylewiczowej. **Podobno nie wytrzymała ona psychicznie izolacji w osobnej celi i całymi godzinami płacze,** lecz nie oznacza to bynajmniej skruchy, gdyż w dalszym ciągu do winy się nie przyznaje, twierdząc, że **padła ofiarą intryg.**

Bawił w Krakowie obrońca Parylewiczowej, adw. Szurlej z Warszawy, który będąc u sędziego śledczego dr. Korusiewicza, poczynił wstępne kroki w sprawie obrony i zwrócił się o **zezwolenie na odwiedzenie Parylewiczowej przez jej córkę.** Dr Korusiewicz pozwoleńskie takie dał z zastrzeżeniem, że widzenie odbędzie się w obecności władz sądowych i więziennych.

Tymczasem śledztwo prowadzone jest w dalszym ciągu. **Sędzia Korusiewicz przesłuchał już ponad 200 świadków,** jednak należy się liczyć z tym, że liczba ta kilkakrotnie wzrośnie, gdyż afera ciągle jeszcze przybiera coraz szerszy obrót. Sędzia Korusiewicz znowu ma wyjechać do Warszawy, a potem uda się do Lwowa, Rzeszowa i kilku miejscowości w Małopolsce środkowej, gdzie są większe skupienia osób, które w ten czy inny sposób są zamieszane w aferze.

Nie ulega wątpliwości, że **oprócz Parylewiczowej i Fleischerowej, na ławie oskarżonych zasiądzie jeszcze kilka innych, wybitnych osób.** Nie można dzisiaj snuć nawet domysłów co do terminu procesu.

Karasiewiczą była napewno dobrze przemyślana i uzgodniona wraz z Borejką. Napewno umówili się, że po kilkunastu minutach przesłuchania tego pierwszego, Borejko ucieknie. Stworzy się pewien bałagan i to umożliwi ucieczkę Karasiewiczowi.

Mimo wściekłości Adam Boniec nie mógł odmówić pewnej pomysłowości obydwom ptaszkom. Rzecz była starannie wyreżyserowana i dobrze zagrana. Taki Karasiewicz mógłby, psiakrew, zrobić karierę w teatrze...

Trzeba było jednak działać i to natychmiast, bo za kilka minut już mogło być za późno.

Przed wszystkim trzeba zawiadomić o wszystkim władzę przełożoną. Z postanowieniem złożenia telefonicznego raportu naczelnikowi urzędu śledczego, Adam Boniec wrócił do gabinetu i połączywszy się z podinspektorem Moranem, jął zdawać raport.

Moran wysłuchał raportu do końca po czym rzekł krótko:

— Proszę pozostawić na miejscu policjantów i natychmiast zgłosić się do mnie.

— Rozkaz.

Po dziesięciu minutach Adam Boniec znajdował się w taksówce, pędzącej szybko w kierunku urzędu śledczego. Jazda trwała około piętnastu minut, po upływie których aspirant wszedł do znanego wszystkim warszawiakom domu przy ulicy Daniłowiczowskiej.

Udał się na drugie piętro wprost do gabinetu podinspektora.

Poleciał stojącemu przed drzwiami posterunkowemu zameldować się i usiadł na ławce przed drzwiami.

Po chwili posterunkowy wrócił:

— Pan inspektor prosi...

Obciągnął marynarkę i poprawiłszy krawat wszedł w otwarte drzwi. Naprzeciw nich za szerokim biurkiem, zawalonym przeróżnymi papierami, siedział naczelnik urzędu śledczego, podinspektor Moran.

Był to mężczyzna tęgi, o dość dużej, lecz kształtnej głowie, trochę szpakowaty. Miał wielkie, krzaczaste brwi, z pod których patrzyły poważnie duże mądre oczy, koloru stalowo-szarego.

Na widok wchodzącego, podinspektor Moran uniósł się nieco nad biurkiem:

— Cześć, panie kolego!

Boniec uściśnął rękę swego zwierzchnika i bez słowa zajął wskazane sobie miejsce naprzeciw niego.

— No? — głos podinspektora Morana nie wróżył nic dobrego. — Popisał się pan, co? Ładny z pana Holmes, niema co.

— To mogło się przytrafić każdemu.

— Głowę pan zavraca, panie kolego. To nie mogło przytrafić się nikomu z oficerów służby śledczej. Ale pan, to przecież posługuje się własnymi metodami, takimi, jak to Wallace opisuje! Ma pan rezultaty...

— Kwestia przypadku.

— Nie powinno być takiego przypadku. Dziwię się nawet, że pan, człowiek w miarę nawet inteligentny, co nie o wszystkich pańskich kolegach mógłbym powiedzieć, pozwolił się tak nabrać. Przecież to nie trzeba być absolwentem akademii juryskiej. Żeby pamiętać zawsze, że przestępca, to przestępca i kropka. Im więcej mówi, im „szczerzej“ mówi, to zawsze liczy tylko na okpienie sprawiedliwości. Nie spodziewałem się nawet, panie kolego, że pana tak wykiwają...

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Willa Gwrozu

ZENON RÓŻAŃSKI

20)

(Ciąg dalszy).

— Nie o pana tu idzie. Nie widział pan przypadkowo Borejki? — rzucił Boniec?

— Nie było go tutaj.

Mimo takiej odpowiedzi Adam Boniec przebiegł szybko przez wszystkie cztery salki pracowni, po czym zwrócił się do Karasiewiczza.

— Niech pan biegnie do telefonu i zadzwoni do komisariatu. Proszę powiedzieć, że telefonuje pan z mego polecenia i zażąda przystania dziesięciu ludzi z samochodem. Tylko szybko...

— Dobrze.

Następnie Boniec pobiegł w głąb ogrodu, a Karasiewicz w stronę willi...

Po kilkominutowych poszukiwaniach okazało się, że w ogrodzie niema zbiega. Zarówno Boniec, jak i jego trzech podkomendni zbadali dokładnie cały teren, każde drzewko, lecz nigdzie nie natrafili na żaden ślad.

— Wracamy! — poleciał aspirant.

Idąc do willi obmyślał już plan ujęcia zbiega. Teraz Adam Boniec nie miał już żadnych wątpliwości, że Karasiewicz nie kłamał. Nie miał również wątpliwości, że Borejko mógłby mu wiele

powiedzieć o zbrodni popełnionej na inżyniera Horowicza.

Doszedłszy do willi, aspirant Boniec polecił swym ludziom wrócić z powrotem do salonu, sam zaś udał się do gabinetu, by powiedzieć kilkanaście słów Karasiewiczowi i zadać mu jeszcze kilka dodatkowych pytań, jakie mu się nasunęły teraz, po ucieczce Borejki.

Raźnie pchnął drzwi gabinetu.

Karasiewiczza nie było w nim jednak. Adam Boniec zawrócił i wszedł do salonu. Były w nim żona Karasiewiczza i ciotka.

— Męża tu nie było? — zapytał aspirant Karasiewiczową.

— Owszem, wyszedł na miasto. Przecież pan aspirant go wysłał — odpowiedziała.

— Ja?

Naraz Adam Boniec uprzytomnił sobie z całą wyrazistością, że w przeciągu niespełna dwudziestu minut wprowadzono go dwa razy w pole. Jak smarkacz pozwolił się otumanić Karasiewiczowi. W rezultacie oba ptaszki wyfrunęły z klateczki...

Dopiero teraz aspirant Boniec pomyślał, że cała historia opowiadana przez

Z Gdyni i wybrzeża.

BAJKA: Następny program: „Czarny Anioł” z Fryderykiem Marchem i Merle Oberon.

BODEGA: „Niewidzialny promień”. Nadprogram i tygodnik.

CZARODZIEJKA: Komedja wiedeńska p. t. „Szept miłości”. W roli głównej Gustaw Fröhlich oraz tygodnik.

LIDO: Trzy wielkie gwiazdy ekranu Clark Gable, Jean Harlow i Myrna Loy w filmie „Żona czy sekretarka?”. Bogaty nadprogram.

MORSKIE OKO: Najnowsze i bezsprzecznie największe arcydzieło „Bohater”, film wyświetlany po raz pierwszy w Polsce. Najnowsze tygodniki i powrót z Francji generala Rydza Śmigłego.

POGOTOWIA:

Lekarz dyżurny — tel. 12-40.

Miejskie Zakł. Elektryczne — tel. 29-67.

Telefon nr. 14-60 posiada przedstawicieltwo „Dziennika Bydgoskiego” w Gdyni, ul. Skwer Kościuszki 24.

Gabinet komendanta i kancelarja telefonu 20-22.

Biuro Związku Lokatorów (ul. Śląska 11) udziela porad w godz. 9—11 i 15—18.

WYPOŻYCZALNIA NOWOCZESNYCH

KSIAŻEK w językach: polskim, francuskim, angielskim i niemieckim — Karol Koczowski, Gdynia, ul. Słowackiego 18, I p., vis a vis Placu Grunwaldzkiego. (16507)

Dyżury nocne od godz. 20 do 8 rano pełnią: dla okręgu obejmującego Chylonię, Dęptowo, Cisowo, Dębogórze, Rewa, Mosty, Mechlinki, Dwór — dr. Dobrowolski; dla okręgu Kol. Obłuże, Kol. Oksywie, Stewart Nowe Obłuże — dr. N. N.; dla Oksy-Stefanova, Piwoszyna, Suchy i Kazimierza wia — dr. Tomaszunas; dla Rumji, Zagórze, Redy, Cieclocina, Łęczycy, Kosakowa, dr. Bogucki.

Ceny pieczywa. Komisariat Rządu podaje do publicznej wiadomości, że na terenie Gdyni począwszy od dnia 28 września br. obowiązują następujące ceny za pieczywo: 1 kg chleba z mąki żytniej 55% — 33 gr., 1 kg chleba z mąki razowej — 30 gr. O wypadkach pobierania cen wyższych jak ustalono, należy donosić Komisariatowi Rządu w Gdyni.

Terrorystów przed sądem. Za tym groźnym tytułem nie kryją się również groźni terroryści. Prostu Bronisław Dziamski, lat 29 i Tadeusz Koralewski, lat 30, obaj czeladnicy piekarscy, zostali aresztowani i stawieni do dyspozycji władz sądowych za terroryzowanie innych pracowników piekarskich.

Ostatni dzień pobytu cyrku i miasteczka liliputów w Gdyni.

przed wyjazdem zagranicę. Aby dać możliwość wszystkim zobaczenia tego fenomenalnego widowiska, wydała dyrekcja cyrku na ostatni dzień kupon ulgowy, który poniżej zamieszczamy.

Kupon „Dziennika Bydgoskiego” do CYRKU LILIPUTÓW

Okazicielem tego Kuponu otrzymuje przy kupnie jednego biletu

drugi bilet bezpłatnie.

Władysław Wan.

Przed świtem.

(Nowela).

(Dokończenie.)

Klasa zamiera. Powoli otwierają się drzwi. Wchodzą, jak przeznaczenie: inspektor, rektor i Niesławski. Idą przed katedrę. Inspektor mały, szpakowaty czelczyzna, krótkowzroczny, jak zauważył Grochowski, wodzi oczyma długo po wszystkich i mówi wreszcie twardo nienawistną niemiecką:

— To wy, Polacy, buntujecie się? Czy wy wiecie, że dostaniecie za to baty? Ja was nauczę! Ja wam pokażę, co to znaczy bunt! Ja wam sprawię lanie — wy słyszycie?!

Rektor Littke, starszy pan o dobrodusznym wyrazie twarzy i oczach dobroliwych:

— To niemożliwe — mówi — by oni mieli coś złego uczynić! Przecież to moi najlepsi uczniowie — to mogą poświadczyć wszyscy nauczyciele.

Inspektor podnosi się, coś szepce do ucha rektorowi i Niesławskiemu, po czym „pedagog” wychodzi.

Po chwili zjawiają się wszyscy nauczyciele i widocznie poinformowani już — stają przed katedrą i spoglądają z niepokojem na dzieci, z trwogą na inspektora.

Dziewczynki i chłopcy siedzą cichutko, tylko serduszką biją coraz prędzej, coraz mocniej, jakby wyskoczyć miały z ciał mizernych, a mężnych. Dzieci zdają sobie sprawę z niemożliwości zwycięstwa, a jednak walczą bohatersko w swym nieobli-

Towarzystwo Popierania Budowy Publicznych Szkół Powszechnych urządzi w Gdyni w dniach od 2 do 8 października br. „Tydzień szkoły powszechnej” pod protektoratem komisarza rządu.

Policja przytrzymała Leona Zarzyckiego i Augustyna Wolskiego za kradzież, a Marję Myszkier za niestosowanie się do przepisów sanitarno-obyczajowych.

Karambol rowerzysty z samochodem. 56-letni Dymitr Wasio, zamieszkały w Rumji-Zagórze, jadąc rowerem przez przejazd kolejowy, przy stacji Rumja-Zagórze, dostał się tak fatalnie pomiędzy jadące na spotkanie wóz i samochód, że doznał szeregu ran tłuczonych oraz urazu klatki piersiowej. Rannym zajęte się pogotowie.

Komunikat policyjny.

Przytrzymano: Habaj Katarzynę, służącą, pod zarzutem kradzieży na szkodę swej chlebodawczyni złotego zegarka damskiego; Lewandowskiego Henryka, stolarza z Leszna, za uprawianie gry oszukańczej w kostki na rynku warzywnym w Gdyni.

Robotnik Rudolf Dunkler z Chylonii, przechodząc nadbrzeżem szwedzkim w porcie w Gdyni w stanie podchmielonym, wskutek własnej nieostrożności zatoczył się i wpadł do kanału. Dunklera wyciągnęła z wody załoga statku „Valkyrien”.

Omów, że nie śmiertelny upadek z drabiny. Dwunastoletni Zygmunt Boruń, syn Andrzeja, zamieszkały w Grabówku zamierzając dostać się na dach domu, podstawił sobie niezbyt pewną drabinę i począł się na nią wdrapywać. W pewnej chwili usunęła się chłopcu na jednym ze szczebli noga tak fatalnie, że runął on na ziemię uderzając udem w okolicy jamy brzusznej o wystającą belkę. Wskutek wypadku doznał Boruń silnej i głębokiej rany dartej, którą musiało opatrzyć pogotowie ratunkowe. Gdyby belka o którą uderzył przy spadaniu trafiła nieco bliżej jamy brzusznej — upadek byłby zakończył się niewątpliwie śmiercią chłopca.

Robotnik runął do luki okrętowej.

Na jednym z okrętów wylądowujących towar w porcie gdynskim zdarzył się ścinający krew w zylach wypadek. Jeden z robotników zatrudniony przy przenoszeniu ciężkich skrzyń z towarem w pewnym momencie pośliznął się i runął razem z ciężką skrzynią do luki okrętowej. Świadczenie wypadku sędził, że ranny robotnik, był nim Stefan Pierzyński, lat 32, zabił się

na miejscu. Ku ogólnemu zdumieniu Pierzyński po chwili podniósł się o własnych siłach i stękając wygramolił się na pokład okrętu, po czym również o własnych siłach udał się do ambulatorium pogotowia ratunkowego, gdzie stwierdzono prawdopodobne złamanie kości biodrowej i ogólne silne potłuczenie.

Napad bandy nożowników przy ulicy Morskiej.

Wszystkie miasta portowe znane są z nożownictwa. Nóż jest tu najbardziej ulubionym narzędziem walki, przed którym jest też trudno się obronić. Dotąd słyszeliśmy o częstych napadach nożowników w Gdyni; obecnie widać, że i Gdynia nie chce pozostać w tyle.

Ostatnio zdarzył się znów fakt nożowniczego napadu bandyckiego przy ul. Mor-

skiej. Na przechodzącego ulicą tą Józefa Wolffa, lat 24, zamieszkałego na Grabówku przy ul. Gen. Dreszera 27, rzuciło się w okolicy domów miejskich kilku nieznanymi osobnikami, którzy zadali Wolffowi 3 rany kłute w plecy i 5 ran w lewą gołęb. Wezwane pogotowie po udzieleniu pierwszej pomocy przewiozło ofiarę bandyckiego napadu do szpitala.

rektora Littkego, wreszcie wyrokuje:

— Dwadzieścia batów! natychmiast! — który z panów podejmie się egzekucji?

Milczenie. Nikt się nie zgłasza. Jeden Niesławski występuje naprzód, bierze trzcinę, chwytą Glińskiego za rękę, przekłada przez ławę i bije, bije z pasią jakąś niepomamowaną, jakby zapomniał, że spoglądają na niego inni.

Chłopiec zaciska zęby i mimo, że lzy stają mu w oczach, nie wydaje jęku.

Dziewczynki poczynają popłakiwać, chłopcy zaciskają pięści, lecz milczą. Inspektor wścieka się:

— Co, ty nie płaczesz? Hardy, zuchwały buntownik! Ja ci pokażę, że będziesz płakał!

Posypały się nowe razy. Nagle, nieoczekiwanie, z ław dziewcząt wybiega dziewczynka o ciemnych włosach, z błyskiem srogim w oczach, rzuca się naprzód, przykrywa ciało białego, płacze, a przez lzy krzyczy:

— Jezus, Maryja! zabije mi brata! Krew! Łajdaku bij mnie!

Szloch powstał w klasie ogromny. Przed szkołą zaczynają się zbierać gromadki ludzi.

Większość nauczycieli spogląda ze współczuciem na wszystko. Kierownik odwraca się i skrycie ociera lzy chusteczką. W klasie szloch — płacz — jęk — krzyk — hałas podnoszą się i trwają długo... długo... długo...

Sala sądu ziemskiego w Gnieźnie przepełniona polską i niemiecką publicznością. Na ławie oskarżonych zasiadają ks. Kłosiński, redaktor jednego z polskich pism katolickich, obrońca sprawy polskiej, dzieci wrzesińskich, damasławskich, barcińskich, nie wahając się pisać o nieludzkiem czynach hakatystów, katowaniu dzieci, tłumieniu życia religijnego. Publiczność niespokojna spogląda na podwyższone miejsca przeznaczone dla sędziów, to na „rezerwo-

Nie należy żądać „jednej tuby pasty do zębów”, lecz wyraźnie pasty Chlorodont.

Chlorodont
pasta do zębów niedoścignionej jakości dla dorosłych i dzieci,
Prawdziwość pasty gwarantuje czerwona głowa lwa na opakowaniu.
Wyłączna sprzedaż: Miraculum, Kraków.

Z GDAŃSKA.

Niemiecki konsul generalny w Gdańsku von Radowitz został odwołany. Na jego miejsce mianowany został dotychczasowy poseł Rzeszy w Tiranie (Albania) von Luckwald, który pełnił swego czasu funkcję konsula niemieckiego w Łodzi.

Prezydent policji gdańskiej zniósł ogólny zakaz urzędzenia zebrań i pochodów politycznych, obowiązujący od dnia 20 czerwca rb.

Przyjaciele Roehma. Policja aresztowała ostatnio w jednym z lokali nocnych 20 homoseksualistów. Dwóch aresztowanych popełniło w więzieniu samobójstwo przez powieszenie.

Konkurencja dla Gdyni. Rada portu w Gdańsku przystąpiła do budowy wielkich nowoczesnych elewatorów zbożowych w pobliżu dworca nadwiślańskiego. Zboże magazynowane było dotąd na statkach, bądź też w składach, przeznaczonych dla innych towarów.

Żyd przebrany za hitlerowca. Sąd gdański skazał w trybie przyspieszonym niejakiego Wolfa Sługutkiego, wyznania moźeszowego, na trzymiesięczne więzienie za to, że handlując owocami na targu w Oliwie ubrał się w brudną koszulę, jakie noszone są przez członków szturmówek narodowo-socjalistycznych.

Wobec zniesienia zakazu urzędzenia zebrań i pochodów odbędzie się w okresie od 2 do 4 października br. pod hasłem „walki z bolszewizmem” szereg zebrań i pochodów narodowo-socjalistycznych. Jako mówcy występuwać będą prezydent senatu Greiser, kilku senatorów oraz przywódca stronnictwa narodowo-socjalistycznego w Gdańsku Forster.

Zmarł tu pierwszy szef wydziału wojskowego Komisariatu Generalnego R. P. w r. 1920, płk. w stanie spoczynku Filip Lubicz-Kochański.

11795
KOWALSKINA
BOLACH GŁOWY

Prace nad projektem ustawy prasowej.

Warszawa. (Tel. wł.). Prace ministerstwa sprawiedliwości nad projektem ustawy prasowej, zapowiedzianej jeszcze przez rząd p. Kościakowskiego, są już na ukończeniu. Projekt ten przedstawiony będzie komisji międzyministerialnej do zaopiniowania, a nast. przesłany do rady Ministrów.

Nie wiadomo jednak, czy projekt ten będzie mógł znaleźć się na porządku obrad najbliższej sesji parlamentarnej, gdyż ma on być przedstawiony izbom ustawodawczym równocześnie z projektem ustawy o zawodzie dziennikarskim, zajmującym się uregulowaniem stanu prawnego zawodu dziennikarskiego. Prace zaś nad tym projektem ustawy znajdują się dopiero w stadium początkowym i wymagają uzgodnienia go z zainteresowanymi organizacjami.

Należy wobec tego przypuszczać, że projekty ustaw prasowej i dziennikarskiej znajdą się razem na porządku obrad jednej z następnych sesji parlamentarnych. (r)

wane” dla oskarżonego, to na drzwi, którym mają wejść „sprawiedliwie orzekający sędziowie”.

Gwar coraz większy na sali. Rozmowy toczą się żywo na jeden jedyny temat: uwolnia czy przymkna? Wreszcie dzwonek woźnego ucisza zebranych. Boczniemi drzwiami wchodzi sędziowie. W tej też chwili ukazuje się ks. Kłosiński, poważny choć młody, z twarzą o rysach szlachetnych, znamionujących energię i stałość niewzruszoną. Z po za szkieł spoglądają oczy śmiało i odważnie. Siada. Na sali chwile jeszcze szmer, niebawem wszystko ucicha.

Wstaje przewodniczący trybunału, łysy, twarz wygolona, typowo germańska. Zagaja rozprawę. Prokurator oskarża ks. Kłosińskiego o obraze urzędników niemieckich. Po wysłuchaniu aktu oskarżenia pada stereotypowe:

— Czy przyznaje się ksiądz do winy?

Ksiądz Kłosiński wstaje i mówi krótko:

— Nie.

Na sale wchodzi świadkowie. Sedzia odczytuje ich listę: Inspektor Kämf, rektor Littke, nauczyciel Niesławski, Glińska, Korprowski, Grochowski oraz dzieci: Glińska Pelagia, Gliński Wojciech, Grochowski i Nosiński. Po zaprzysiężeniu wszystkich, nawet dzieci, świadkowie wychodzą. Pozostaje jedynie inspektor Kämf.

— Co świadek może powiedzieć o katowaniu dzieci?

Inspektor stojąc, butnie odpowiada przebieg pamiętnego pierwszego dnia strajku.

— Trzeba bić tych Polaków jeszcze więcej — kończy swe zeznania — trzeba wytepić te szalone przyzwyczajenia. Takie jest moje zdanie, takie zapatrywanie władzy.

Rektor nie wnosi do rozpraw nic nowego. Dopiero Niesławski, jak zwykle ponury, na pytanie:

— Czy to prawda, że pan bił dzieci? — odpowiada:

— Wysoki Sądzie! Bilem niegodziwych

Przeciw czy za systemem wodzostwa?

Rozbieżne głosy prasy sanacyjnej.

Warszawa, 28. 9. (Tel. wł.). „Kurier Poranny” bliski generalnemu inspektorowi i kół p.k. Koca, twórcy przyszłej organizacji politycznej prorządowej, wypowiada się dziś otwarcie za **zasadą wodzostwa w Polsce**, która stanowiłaby podstawę tworzącego się obozu politycznego. Piszę on:

„Te liczne rzesze, które przychodziły witać w przejeździe i po przybyciu do stolicy naczelnego wodza po powrocie z Francji, nie szukały w swych mózgach uzasadnień konstytucyjnych. Odnajdywały w zgodnym zbiorowym porywie autorytet moralny, którego czuły potrzebę, którego dokoła siebie szukały. Szukały wodza tak, jak go mają inne narody. Nie tego, który wydaje rozkazy, lecz tego, który może naród prowadzić i nim kierować. Instynktem wyczuwają, iż to co zwykliśmy nazywać „polityką”, nie wyczerpuje pojęcia kierownictwa i rządzenia. Najistotniejsze posunięcia w kierownictwie państwem, najważniejsze wytknięcia dróg odbywały się poza „polityką”. Musi istnieć ktoś, kto śmiałym pchnięciem wiosła, uchwyconym za ster, w odpowiedniej chwili nada kierunek właściwy, odpowiedni do zmienionych okoliczności danego momentu”.

Takie są wywody „Kuriera Porannego”. Natomiast współpracujący dotąd z rządem wielki przeciwnik wodzostwa w Polsce, ale równie przeciwnik stwarzaniu jednej partii — to znaczy przeciwnik tzw. monopartyjności. Organ wielkiego przemysłu „Kurier Polski”, pisze, że „monopartia” nie ma nic w Polsce do powiedzenia. Geneza i dynamika polskiego systemu rządów autorytarywnych były inne, niż w Niemczech i we Włoszech. Nie powinni o tym zapominać w Polsce liczni naśladowcy obcych wzorów.

Rządy autorytarywne nie powstały u nas w drodze ruchu społecznego od dołu, lecz zostały narzucone przez jednostkę od góry.

W początkowym okresie rządząca jednostka uważała za właściwe posilkowanie się organizacją społeczną, która nazwała się sama „bezpartyjna”, a jeśli mogła być uważana za stronnictwo, to chyba raczej za stronnictwo rządowe, niż stronnictwo rządzące.

Później także i tę organizację uznano za błędną.

Zabierać się więc do tworzenia nowego stronnictwa rządzącego i dmuchać w płomień, który się nigdy u nas nawet nie zatlił, a wszędzie dzisiaj wygasa, znaczyłoby to samo, co podawać musztardę po obiedzie.

Tyle „Kurier Polski”. Możemy zauważyć tylko jedno: panowie, porozum-

cie się raz nareszcie między sobą. W każdym razie dużo już wody upłynęło w Wiśle od chwili pamiętnego powiedzenia p.k. Stawka, wygłoszonego po uchwaleniu nowej konstytucji i po śmierci marszałka: **Odtąd prawo będzie nami rządzić!** (r)

Dekret o służbie pracy młodzieży już wszedł w życie.

Jak zapowiadaliśmy, weszło w życie rozporządzenie prezydenta Rzeczypospolitej o służbie pracy młodzieży, zamieszczone w Dzienniku Ustaw nr. 72 z dnia 24 września br.

Pierwsze artykuły dekretu o służbie pracy młodzieży mówią, że **służba ta jest zaszczytną służbą dla narodu i państwa**. Polega ona na wykonywaniu pracy fizycznej dla potrzeb obrony państwa lub jego interesów gospodarczych. Służbę pracy pełni się na zasadach **zaciągu ochotniczego w junackich hufcach pracy**. Hufce te zapewnią młodzieży, obok pełnienia służby pracy, także przysposobienie do służby wojskowej (lub do wojskowej służby pomocniczej), a ponadto nabycie kwalifikacji zawodowych, wychowanie obywatelskie i oświatę ogólną.

Junackie hufce pracy podlegają min. spraw wojskowych. Przy ministrze spraw wojskowych ustanawia się **radę służby pracy**, złożoną z przedstawicieli ministrów: spraw wojsk., opieki społ., spraw wewn., roln. i ref. roln., przem. i handlu oraz oświaty, tudzież innych osób powołanych przez ministra spraw wojskowych w porozumieniu z wymienionymi ministrami.

Na czele hufców stoi komendant, mianowany przez ministra spraw wojskowych w porozumieniu z min. opieki społecznej **z pośród oficerów w służbie czynnej**. Organem komendanta jest komenda junackich hufców pracy. **Personel kierowniczy, instruktorski i administracyjny składa się z żołnierzy służby czynnej oraz funkcjonariuszów i pracowników cywilnych**. Potrzeby hufców pracy pokrywa się z budżetu Fun-

duszu Pracy i z innych dochodów wskazanych szczególnymi przepisami. Hufce wyposażone będą w urządzenia i sprzęt pracy, przekazane przez Fundusz Pracy oraz w urządzenia i przedmioty, przydzielone przez min. spraw wojsk.

Do hufców **przyjmowana będzie przede wszystkim młodzież bezrobotna obojga płci**. Służba w hufcach pracy trwa zasadniczo **dwa lata**. Młodzież przyjmowana będzie w wieku **od 18—20 lat**. Mogą być również stosowane pewne odchylenia od tej zasady. Kandydaci na junaków składają odpowiednie zobowiązania zgodnie z postanowieniami dekretu. Junacy, względnie junaczki, otrzymują **kwatery, umundurowanie i wyżywienie oraz wynagrodzenie** według norm, jakie ustali minister spraw wojskowych w porozumieniu z min. opieki społecznej. Po przesłużeniu w hufcach przynajmniej 12 miesięcy, junakom może być przyznane **prawo ulgi w wykonywaniu obowiązku służby wojskowej**

Junacy, którzy w czasie służby doznają uszkodzenia zdrowia lub ciała, mają prawo do **bezpłatnej pomocy lekarskiej oraz leczenia szpitalnego**. W zakresie świadczeń na wypadek utraty zdolności do pracy zarobkowej, kalectwa lub śmierci, służba w hufcach będzie uważana za równoznaczną z czynną służbą wojskową. Junacy obowiązani są w czasie służby **do posłuszeństwa wobec przełożonych**.

W dalszym ciągu rozporządzenie podaje rodzaje kar, jakie nakładane będą w wypadkach niestosowania się do przepisów regulaminu o stosunku służbowym.

Trzech żydów oskarżonych o zamordowanie wachmistrza Bujaka.

Warszawa, 28. 9. (Tel. wł.). Akta śledztwa w sprawie zabójstwa wachm. Stanisława Bujaka z 7 pułku ułanów w Mińsku Mazowieckim, będą wkrótce przekazane urzędowi prokuratorskiemu w Warszawie w celu opracowania aktu oskarżenia.

W sprawie tej, **poza bezpośrednim sprawcą zabójstwa, Chaskielewiczem, o-**

Barwa najlepiej czyszczy i farbuje Kałamajski

sadzono w więzieniu i pociągnięto do odpowiedzialności jeszcze dwu mężczyzn, pod zarzutem współdziałania, lub podlegania do morderstwa. Jeden z tych ludzi dostarczył Chaskielewiczowi rewolweru, drugi był w towarzystwie zabójcy do ostatniej chwili popełnienia zbrodni.

Wdowa po zastrzelonym wachmistrzu występuje przeciwko zabójcy i jego towarzyszom z powództwem cywilnym, które w sądzie popierać będzie adw. L. Kwiatkowski. Obrony oskarżonych podjęli się adwokaci Gelernter i Honigwill. **Rozprawa sądowa spodziewana jest pod koniec roku i ze względu na dużą ilość świadków z Mińska Mazowieckiego i okolicy, prawdopodobnie odbywać się będzie na sesji wyjazdowej sądu stołecznego.**

Piechota niemiecka otrzymała płaszcze gumowe. Podczas ostatnich manewrów na Śląsku oddziały piechoty zostały zaopatrzone w płaszcze gumowe, chroniące piechurę od deszczu. Płaszcze okazały się bardzo praktyczne.

smarkaczów, to prawda, ale to mój obowiązek trzymać ich krótko. Nie mogłem ich nie karać za bunt, bunt od młoda, najgorszy ze wszystkich. Nie mogłem patrzeć na jawne niewykonywanie i gwałcenie rozkazów cesarza — ja, oficer niemiecki i urzędnik, stojący na straży kultury. Powinni byli dostać więcej razów. Ja też Polak, ale moja ojczyzna niemiecka w niebezpieczeństwie.

Polacy i większość Niemców spoglądali na Niesławskiego z obrzydzeniem, z odrazą. **Zo zeznaniu rodziców i dzieci, zgodnie potwierdzających o katuszach i karach, zeznania świadek główny oskarżonego, chłopczyk — bohater Gliński.**

Przewodniczący zadaje szereg pytań:

— Co świadek może powiedzieć o biciu i za co was bito?

— Wysoki Sądzie! Oni nas bili za to, że chcemy religię mieć po polsku.

— Kto bił?

— Inspektor, nauczyciele, ale najwięcej to Niesławski. Nie zwalali na nic, bili trzećmi po rękach, twarzy, głowie, nogach, gdzie się dało. Długo nie mogłem siedzieć, ani leżeć. Wszystko bolało. Ran jeszcze teraz nie mam zagojonych!

— Czy wszystkich uczniów bito?

— Wszystkich, którzy odmawiali pacierz po polsku.

— A kto was namówił do strajku?

— Nikt. My sami chcieliśmy i chcemy modlitwy odmawiać po naszymu. Tak jak nas nauczyli w domu.

Chłopiec rozplakał się nagle. Po niejednej twarzy spłynęła łza. Wszczyzna się hałas.

Sędziowie w zdumieniu zapominają o karzeniu i przywołaniu do porządku. Po chwili wstaje przewodniczący i mówi:

— Ostatni głos ma oskarżony! Ksiądz Kłosiński podnosi się i opiera o stół. Rozpoczyna spokojnym głosem: — Wysoki Sądzie! Przekleństwo tutaj szereg świadków. Wszyscy oni w mniem-

szym lub większym stopniu przyznali słusność moim zarzutom. Jako kapłan katolicki nie mogłem i nie mogę patrzeć spokojnie na krzywdy, jakie spadają na nasze dzieci. Katowanie małoletnich, słabych jest krzywdą, wołającą o pomstę do nieba! Nie na to jest nauczyciel, by znęcał się, dogadzając swym niskim instynktom, ale by uczył. A dzieci, jak przyznał rektor p. Litke, uczą się doskonale. Zatem na tym punkcie nie można im nie zarzucić. Tak, ale dziećmi kieruje niepowstrzymany pęd, pragnienie gorące odmawiania modlitwy po polsku, uczucia się religii po polsku. Zaiscie, za to trzeba karać, trzeba męczyć, zabijać, bo to bunt! Wytepić! Ale nie zapominajcie, że posiew krzywdy, wydaje — jak ucza dzieje — Mścicieli. Zastanówcie się czy nie lepiej, by dzieci polskie odmawiały modlitwy w ojczystym języku, więcej dla nich zrozumiałym, bliskim, matczynym, niż żeby bezmyślnie, bez wiary gorącej, bez czucia paplały pacierz po niemiecku? Czy nie lepiej, by zyskawszy tę świętość, były lojalnymi obywatelami, niż w skrytości serce chowały nienawiść do oprawców? Lecz ja wam radzę, bicie dalej, bądźcie katami, aby te młode dusze zmężniawszy — powstały kiedyś i powiedziały: Dostyć krzywd!

Sędzia przerywa dzwonkiem mowę.

— Upominam, oskarżonego. Oskarżony nie ma prawa obrażać!

— Jak widzicie — ciągnie dalej ks. Kłosiński — dowód prawdy przeprowadzono. Odwołuję się do sprawiedliwości i sumienia Wysokiego Sądu i proszę o uwolnienie mnie od winy i kary.

Sąd udał się na naradę.

Po godzinie ogłoszono wyrok:

— W imię Jego Cesarskiej Mości, uznano się księdza Kłosińskiego winnym i skazuje się go na cztery tygodnie aresztu i kosztu procesu.

— — — — —

Miasteczko przedstawia zgoła groteskowy,

ale zarazem oplakany widok. Rynek „zalesiony” trawą jest siedzibą kur, gęsi, kaczek i kóz. Na ulicach w rynku, wzdłuż rzeki — wszędzie tylko starcy, kobiety i dzieci. Żadnego mężczyzny w sile wieku, chyba kaleka — inwalida. Wszyscy inni, zdrowi poszli na front już dawno. Przed dwoma, trzema, czterema laty. Poszli nauczyciele, poszli ich uczniowie. W szkole ucza teraz dwie stare panny, rektor Litke stary i pochylony i jeden tylko z dawnych prześladowców działwy, dzisiaj kaleka bez reki.

W małym domku przy uliczce, wiodącej na cmentarz, tuż przy rynku mieszka matka i córki Glińskie. Najstarsza Pelagia jest już mężatka i matka ślicznej pięcioletniej dziewczynki i czteroletniego chłopczyka. Ruch panuje u nich dzisiaj nadzwyczajny. Niespodzianie odwiedził ich gość niebylejaki, ich niegdyś obrońca ks. Kłosiński. Przywiózł im list od Wojtka z niewoli francuskiej. Do księdza przyniósł go jeden z towarzyszy niedoli, który wróciwszy do Poznania po utracie ręki, umarł na zatrucie krwi. W tej chwili ks. Kłosiński czyta list od Wojtka, a wszyscy, nawet dzieci słuchają z zapartym oddechem. Ks. Kłosiński czyta:

Najdrożsi moi!

Czy wszyscy zdrowi? Co słyhać u was w kochanym miasteczku? Pożera mnie ciekawość ogromna. Nie gniewajcie się, że mało do was piszę po całorocznej przerwie, ale złamałem rękę przed miesiącem i pisać ręką prawą nie mogę. Wszystko opowiem po powrocie. Gdybyś jednak, mam, słyszała ten huk armat, karabinów i bomb, gdybyś widziała to zniszczenie — wołalabyś umrzeć i nie patrzeć.

Pod Metzem dostalem się do niewoli. Jest nam nieźle. Gramy w karty, leżymy. Ze mna gorzel, bo jak wiesz, złamałem rękę. Aha! Byłbym zapomniat, Niesławski zginął od kuli własnych niemieckich „rodaków” podczas ucieczki. Wszyscy mówią, że to kara Boża. We Francji organizuje się

armia polska. Skoro się wylecze, wstępuję do niej. Chce bowiem i pragnę gorąco walczyć za moją najdroższą Ojczyznę, by powstała i była potężna. Dla niej chętnie oddam życie, tak jak kiedyś — pamiętasz mamę? — chętnie brałem chłostę za pacierz. Odmawiam go ciągle. W nim znajduję ukojenie. Przez ten pacierz kocham moją mowę i Polskę. Bóg pozwoli, że wrócę do Was już jako polski wojak. Tymczasem żegnam Was do zobaczenia w wolnej, odrodzonej Ojczyźnie!

Wasz
Wochu.

P. S. Ksiądz Kłosiński, nasz obrońca, podobno znowu w więzieniu. Może już niedługo.

Kapłan — obywatel skończył czytać. U wszystkich oczy pełne łez, a duma Pelasi, jej chłopczyk, szczenioco:

— Mam, będzie Polska. Wuja przyjedzie na koniu. Będę miał chorągiewkę!

Ksiądz kleka przed obrazem Przenajświętszej Rodziny. Inni idą za jego przykładem — nawet dzieci składają rączeta, a pod niebiosą płynię błagalna pieśń — modlitwa z tych serc prostych, a wielkich cichym bohaterstwem:

Boże, coś Polskę przez tak liczne wieki Otaczał blaskiem potęgi i chwały. Coś ją zasłaniał tarczą swej opieki — Od nieszczęść, które przynębić ją miały. Przed Twe ołtarze zanosim błaganie. Ojczyznę, wolność racz nam wrócić Panie!

W ustach pieśń modlitewna, a w sercach już Przeczucie cudownego zniszczenia... Za ich mękę, za wierność sztandarowi polskości przeogromna nagroda... Wolności świat!

Przed oknami przechodzi nauczyciel-kaleka. Słyszysz pieśń potężna, a usta jego obladle szepczą:

— Koniec nam! Przeklęta godzina naszej hańby, oni przyjdą: Mściciele-Polacy. I powłóki się dalej złamany... zniszczony... zwiędły.

Beethoven nie tylko był głuchy

— ale i ciężko chory.

Sluchając nieśmiertelnych, najpiękniejszych w świecie symfonii i sonat Beethovena, trudno nam pojąć, iż ich autorem mógł być człowiek głuchy, człowiek który już w 30-tym roku życia całkowicie ogłuchł i aż do śmierci, tj. przez dalszych lat dwadzieścia siedem, więc właśnie wówczas, gdy powstały jego najwspanialsze dzieła, nie słyszał już żadnego w ogóle dźwięku.

Ale jeszcze może trudniej jest nam zrozumieć, w jaki sposób mógł tyle stworzyć i tak intensywnie pracować człowiek, przez całe niemal życie chronicznie chory, nieustannie cierpiący, coraz to zmuszony leżeć w łóżku przez ciężkie ataki bólów, gorączkę itd.

A tak właśnie było z Beethovenem. Po matce, suchotnicę, odziedziczył on budowę bardzo wadliwą i wyraźną skłonność do kaszlu, bronchitów, zapalenia płuc, katarów i w ogóle wszelkiego rodzaju zaziębień z wszyskimi ich komplikacjami. Gdy miał lat siedemnaście dołączyła się do tego jeszcze i astma, której ataki doprowadzały aż do utraty przytomności. Nie ominęły też Beethovena u progu życia tyfus i ospa, które jego organizm zwyciężył wprawdzie, lecz wyszedł z nich bardzo znacznie osłabiony.

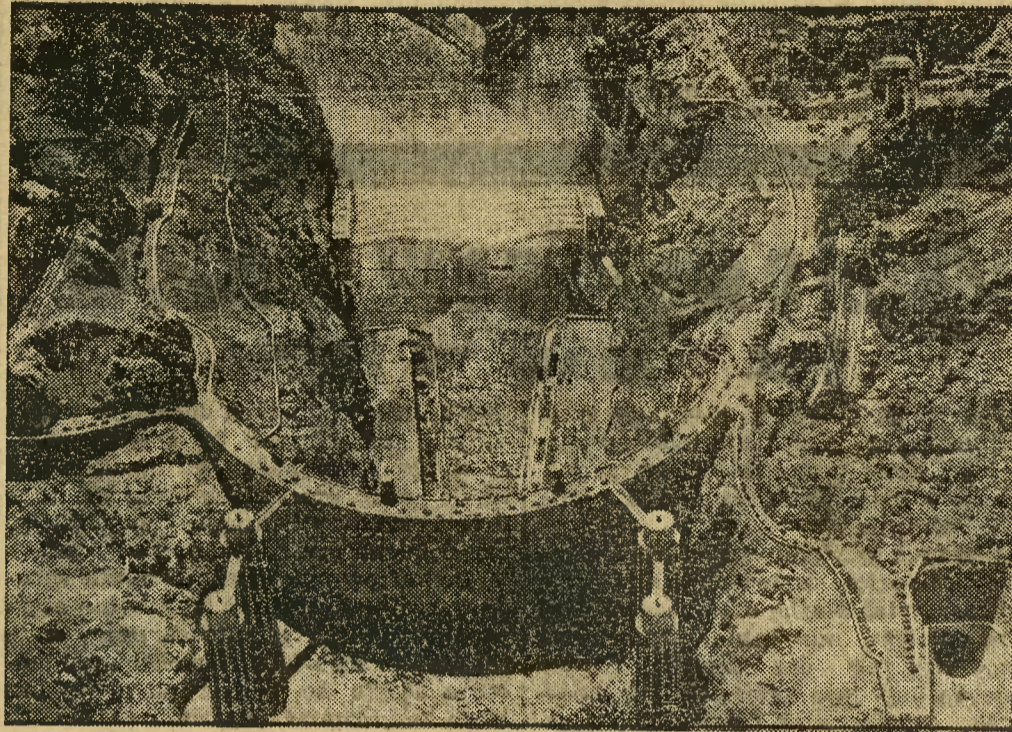
„Jestem chory” — „znów jestem chory” — „jestem ciągle chory” — te słowa powtarzają się nieustannie w listach kompozytora. „Znowu leżę w łóżku” — „znowu kaszlę tak, że oddychać nie sposób” — „jeszcze wciąż nie jeść nie mogę” —

Bowiem, oprócz tej skłonności do zaziębień (która n. b. doprowadziła Beethovena do ciągłego obawiania się gruźlicy) — cierpiał on także na szereg innych chronicznych chorób, zwłaszcza przewodu pokarmowego. Przewlekłe zapalenie kiszek, jakiegś (bliżej nie znane) schorzenie wątroby, które kilkakrotnie spowodowało żółtaczkę, doprowadzając z czasem do tzw. „ascites”, czyli wolnego płynu w jamie brzusznej, — mdłości, straszne migreny, bóle oczu... Oto nieprzerwane pasmo męczarni fizycznych, które Beethoven znosił i które, oczywiście, musiały też wpłynąć decydująco na jego stan psychiczny i usposobienie.

Skarżył się ciągle, ciągle był niezadowolony, twierdził, że jego lekarze są do niczego, że nikt o niego nie dba, że rodzina radaby go widzieć w trumnie, Opuchlinę, spowodowaną przez „ascites” męcza go niesłychanie — i właściwie tylko przez krótki okres po punkcjach, w czasie których wypompywano mu po kilka i kilkanaście litrów płynu, jest on zdolny do jakiego — takiego życia i ruchu.

Pomimo to ciągle robi wszystko, co najbardziej może mu zaszkodzić. Jego lekarze (których zresztą zmienia nieustannie, wciąż na wszystkich wymyślając) mają z nim istny krzyż Pański. Nie chce zachowywać diety, a po tem woła, że go truje. I, zwłaszcza, za nic nie chce wstrzymać się od piwa.

Człowiek zmienia oblicze natury.

Amerykanie budują w Kalifornii największe na świecie urządzenia wodno-elektryczne, tzw. tamę Bouldera na rzece Colorado. Tamą Bouldera, której budowę widzimy z lotu ptaka, znacznie przewyższa słynny sowiecki Dnieprostroj.

Z PROWINCJI.

Niebezpieczna szajka złodziejska przed sądem.

5 oskarżonych odpowiada za 22 kradzieże.

Starogard. (jw) Dnia 25 bm. przed sądem grodzkim w Starogardzie rozpoczęła się rozprawa przeciwko wielkiej i niebezpiecznej szajce złodziei, wykrytej przed kilku tygodniami przez policję starogardzką. Szajka ta w przeciągu kilku miesięcy dokonała przeszło 25 kradzieży, z których 22 zostały już wykryte i złodziejom udowodnione. Hersztem szajki był 25-letni Skiba Władysław, kilkakrotnie karany, a jego najbliższym wspólnikiem Gryszkiewicz Paweł, który nie został dotychczas ujęty. Towarzysami tych dwu złodziejskich przywódców byli członkowie ich rodzin, wszyscy zamieszkałi w Starogardzie. Złodzieje dokonywali kradzieży w powiecie starogardzkim i w powiatach sąsiednich. Przeważną część łupu została im odebrana i zwrócona poszczególnym poszkodowanym.

Dnia 25. 9. sąd rozpatrywał sprawy 5 kradzieży. Na ławie oskarżonych zasiadli: Skiba Władysław, jego szwagier Pawłowicz Antoni, tegoż żona Pawłowiczowa Zofia, matka Skiby, Maria i jego narzeczona Małgorzata Wenszerówna. Skiba oskarżony był o kradzież gramofonu i innych przedmiotów na szkodę rolnika Domiana Józefa w Kręgu, wartości około 50 zł, a jego towarzysze o paserstwo. Wyrok: 6 miesięcy więzienia dla Skiby; paserzy każdy po 6 miesięcy więzienia i po 20 zł grzywny. W drugiej sprawie odpowiadał sam Skiba za kradzież kilku par butów i innych drob-

nych rzeczy na szkodę rolnika Butowskiego z Wąldówka. Wyrok: 6 miesięcy więzienia. W sprawie trzeciej odpowiadał: Skiba Wład., Gryszkiewiczowa Anna, Pawłowiczowa Zofia, Pawłowicz Antoni i Skibowa Maria. Skiba dokonał w nocy z 9 na 10 lipca r. b. kradzieży garderoby i innych rzeczy oraz 14.50 zł gotówki na szkodę rolnika Józefa Modrzejewskiego w Pińczynie. Łączna wartość skradzionych przedmiotów około 300 zł. Towarzysze Skiby oskarżeni o paserstwo. Wyrok: Skiba 1 rok więzienia, dla paserów po 6 miesięcy. W czwartej sprawie oskarżony był ten sam „komplet” osób. Skiba otrzymał za dwukrotną kradzież u Heyerowej w Bobowie 6 miesięcy jego towarzysze za paserstwo każdy po 6 miesięcy więzienia. Wreszcie w piątej sprawie chodziło o wielką kradzież, dokonaną w nocy z 1 na 2 lipca r. b. na szkodę rolnika Jana Frasunka w Kaliskach na około 1000 zł. Odpowiadały znowu te same osoby i w tych samych „rolach”. Wyrok: Skiba za kradzież 18 miesięcy więzienia, jego towarzysze za paserstwo każdy po 6 miesięcy. W sumie Skiba skazany został na 4 lata więzienia, jego towarzysze za wyjątkiem Wenszerówny, każdy na 2 lata więzienia.

W poniedziałek 28 bm. odbędzie się dalsza rozprawa. Na rozpatrzenie czeka jeszcze 17 spraw.

Zamknięcie postępowania dowodowego w procesie o fałszerstwo monet i kolportaż fałszyfikatów.

Chojnice. W ub. wtorek w godzinach popołudniowych wznowiono przerwana w poniedziałek wieczorem rozprawę karną przeciw Dobrodziejowi i towarzyszą. W dalszym ciągu przesłuchuje sąd świadków dowodowych. Świadek st. post. śl. Kościelniak towarzyszył w przeprowadzaniu dochodzeń i rewizji u oskarżonych przodownikowi śl. śl. Gliszczynskiemu, zeznania więc jego pokrywają się z zeznaniami św. Gliszczynskiego. Sąd po naradzie odrzuca wniosek obrony o zwrócenie się do władzy naczelnej św. Gliszczynskiego w celu zwolnienia go z tajemnicy urzędowej, aby podał konfidentów policji, od których posiada wiadomości obciążające oskarżonych. Odczytane przez sąd zeznania złożone przed sędzią śledczym przez Franciszka Glazę, obciążają oskarżonych o kolportaż fałszyfikatów Emila Krempe i braci Gradowskich. Zeznania św. Borzyszkowskiego, st. post. śl. śl. oparte są w większości na zeznaniach Glazy przed policją w czasie przeprowadzanych dochodzeń. Podkomisarz st. śl. w Chojnicach p. Krefft zeznaje na podstawie ze-

znań osk. Zygmunta Dobrodzieja w czasie przesłuchiwania go podczas dochodzeń w Bydgoszczy i Bielsku Podlaskim. Dobrodziej jako swych kolporterów podał w dochodzeniach osk. Krempe, Muchowskich, Lubiąskiego, Leperów i in. Innych kolporterów werbowali osk. Krempe i osk. Gradowski. Ponadto wymienia Dobrodziej w dochodzeniach kolporterów już skazanych, a więc Borowczyka, Kowalskiego, Czesława Dobrodzieja, Czartowskiego i Niemczyka. Ci dwaj ostatni zostali skazani przez sąd okr. w Bydgoszczy. Świadek Krefft jest ostatnim świadkiem dowodowym. Karta karna wykazuje u Dobrodzieja już dwa wyroki za podobne przestępstwo. Bracia Gradowsky karani już pięć razy za kradzieże. Siedmiokrotnie karany za kradzieże jest również osk. Ossowski. Po odczytaniu orzeczeń menicy państwowej, dział hutniczy, w sprawie kwestionowanych monet, sąd na wniosek obrony rozprawę przerwał do środy godz. 9 rano. W dniu tym zabierze głos prokurator obrońcy i oskarżeni: (k)

Sześćdziesiąt dziewięć milionów ludzi pod bronią.

Otto Riebicke w organie związku niemieckich b. wojskowych „Kyhäuser” podaje niezmiernie ciekawe dane, dotyczące cyfr wielkiej wojny.

Powołano pod broń ogółem 69 milionów ludzi, z tego Ententa 44 milionów, Niemcy ze swoimi sojusznikami 25 milion. Sama Niemcy powołały 13-487.000 ludzi. Najmłodszy ochotnik niemiecki liczył 13 lat i wstąpił do szeregów w r. 1914, w styczniu zaś roku 1915 został ranny. Pod Verdun w okresie 30 tygodni walk o duży nateżeniu padło 1,35 milion. ton stali. Na frontach niemieckich użyto 300 milion. granatów. Z początkiem walk liczyło lotnictwo wojenne Niemiec 252 aparatów bojowych, w czasie wojny przemysł dostarczył 47.600 aparatów i 40.500 silników. Helmów stalowych Niemcy wyprodukowały 7,5 milion. sztuk. Przez niemieckie sądy zostało skazanych 500 szpiegów. „Żelaznych Krzyży” drugiej klasy nadano 5,2 milionom, a pierwszej klasy 200.000. Padło 9,2 miliony ludzi...

Niezwykły sposób kradzieży zboża z młockarni.

Gniezno. W powiecie gnieźnieńskim policja wykryła systematyczne kradzieże zboża w czasie młócki, dokonane niezwykłym sposobem. Maszynista Halt z Mieszyzna w towarzystwie robotnika Pawła Siminiaka z Karniszewa, młócać zboże miejscowym rolnikom systematycznie okradał ich, i to w ten sposób, że zrobił w młockarni mały otwór do bocznej skrzyni, przeznaczonej na klucze, przez który w czasie młócenia czyste ziarno lecało do worków, w dużej mierze leciało również do wspomnianej skrzyni. Zboże z skrzyni wybierał nocami, i następnie sprzedawał je. W ten sposób poszkodował rolników z Kamiszewa Lamerta, Kempera, Majera, Chudego, Bechtloffa, Junga, Mittelstaedta i Regela. (ap)

Wójt i sekretarz gminy Witkowo na ławie oskarżonych.

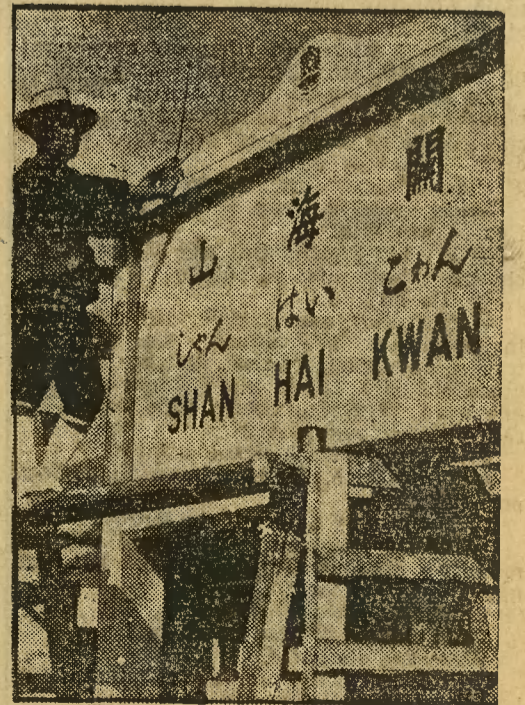
Gniezno. W dniu 12 października r. b. zasiadają na ławie oskarżonych tuż, Sądu Okręgowego b. wójt gminy wiejskiej Witkowo, Wawrzyniak z Niechanowa oraz b. jego sekretarz, oskarżeni o popełnienie całego szeregu nadużyć finansowych na szkodę Skarbu Państwa oraz sterowanej przez nich gminy. Proces ten, który prawdopodobnie odstąpi wiele ciekawych i charakterystycznych momentów, wzbudza tutaj zrozumiałe zainteresowanie. Z rozprawy przyniesiemy szczegółowe sprawozdanie naszego specjalnego sprawozdawcy sądowego.

Zbrodniczy czyn wobec 5-cio miesięcznego dziecka.

Gniezno. Nienotowany dotąd zbrodniczy czyn miał miejsce w Chrostowie, powiatu wrzesińskiego. Niej. Tekla Filipiakówna dostała się przez okno do mieszkania Hyblich. W korycie leżało 5-cio miesięczne dziecko. Filipiakówna podeszła do niego i wlała mu do ust większą ilość esencji octowej. Maleństwo w stanie b. ciężkim odstawiono do wrzesińskiego szpitala powiatowego.

Filipiakównę aresztowano. Śledztwo niewątpliwie ustali bliższe powody zbrodniczego czynu, co do którego jego sprawczyni odmawia wszelkich zeznań. (ap)

Japończycy w Chinach.

Japończycy obejmują we władanie niektóre koleje chińskie. Oto zakładanie szyldu japońskiego na dworcu w Shan Hai Kwan.

Czy krowy są muzyczne?

W Pradze wyszła z druku broszura Jerzego Tartlera, inspektora hodowlanego, poruszająca zagadnienie wpływu muzyki na mleczność krow. Autor przeprowadził systematyczne doświadczenia i sporządził tabelę statystyczną. Badania przeprowadzone przez p. Tartlera miały wykazać, że krowy dojrne przy dźwiękach muzyki dawały o 28% więcej mleka, niż w normalnych warunkach. Autor broszury dochodzi do wniosku, że krowy lubią słuchać muzyki i że u pojedynczych sztuk może być pod wpływem muzyki podniesiona wydajność mleka i wartość jego w tłuszcz. Autor stwierdza poza tym, że krowy, które w czasie dojenia zachowują się niespokojnie, pod wpływem muzyki uspokajają się.

Zalować należy, że p. Tartler w broszurze swojej pominał zupełnie kwestię, w jakim kierunku idą upodobania muzyczne krow.

Powłóczenie cudu św. Januarego.

W dniu 19 bm. uroczystość św. Januarego, biskupa Benewentu, umęczonego wraz z towarzyszami za czasów Dioklejana, powtórzyl się w Neapolu, jak co roku, cud wrzenia krwi Świętego, przechowywanej w szklanej ampułce. Cud ludność Neapolu przyjęła jak zwykle z niezmiernym entuzjazmem a władze miejscowe uczciły fakt ten salwami armatnimi.

Międzynarodowy kongres dziennikarzy katolickich.

Miasto Watykańskie. (KAP). Przedwczoraj z rana rozpoczął się w Rzymie drugi Międzynarodowy Kongres Dziennikarzy Katolickich wspólnym przez uczestników kongresu zwiedzeniem Świątyni Wystawy Prasy Katolickiej w Watykanie. Po południu rozpoczęły się obrady, poprzedzone zebraniem zarządu Międzynarodowej Unii Dziennikarstwa katolickiego i nabożeństwem, odprawionym przez o. M. Gillet, Z. K. w kościele przy kolegium Angelicum. O godzinie 17.30 otwarte zostało przemówieniem kardynała Pacelliego posiedzenie inauguracyjne, na którym adresy powitalne odczytali przedstawiciele delegacji narodowych.

Delegacja polska przybyła do Rzymu przedwczoraj wieczorem.

Przeciw czy za systemem wodzostwa?

Rozbieżne głosy prasy sanacyjnej.

Warszawa, 28. 9. (Tel. wł.). „Kurier Poranny“ bliski generalnemu inspektorowi i kół plk. Koca, twórcy przyszłej organizacji politycznej prorządowej, wypowiada się dziś otwarcie za **zasadą wodzostwa w Polsce**, która stanowiłaby podstawę tworzącego się obozu politycznego. Pisze on:

„Te liczne rzesze, które przychodziły witać w przejeździe i po przybyciu do stolicy naczelnego wodza po powrocie z Francji, nie szukały w swych mózgach uzasadnień konstytucyjnych. Odnajdywały w zgodnym zbiorowym porywie autorytet moralny, którego czuły potrzebę, którego dokoła siebie szukały. Szukały wodza tak, jak go mają inne narody. Nie tego, który wydaje rozkazy, lecz tego, który może naród prowadzić i nim kierować. Instynktem wyczuwają, iż to co zwykliśmy nazywać „polityką“, nie wyczerpuje pojęcia kierownictwa i rządzenia. Najistotniejsze posunięcia w kierownictwie państwem, najważniejsze wytknięcia dróg odbywały się poza „polityką“. Musi istnieć ktoś, kto śmiałym pchnięciem wiosła, uchwyconiem za ster, w odpowiedniej chwili nada kierunek właściwy, odpowiedzialnie do zmieniających okoliczności danego momentu“.

Takie są wywody „Kuriera Porannego“. Natomiast współpracujący dotąd z rządem wielki przemysł wypowiada się nie tylko przeciw **systemowi wodzostwa w Polsce**, ale również przeciw stwarzaniu jednej partii — to znaczy przeciw tzw. monopartyjnoci. Organ wielkiego przemysłu „Kurier Polski“, pisze, że „monopartia“ nie ma nic w Polsce do powiedzenia. Geneza i dynamika polskiego systemu rządów autorytatywnych były inne, niż w Niemczech i we Włoszech. Nie powinni o tym zapominać w Polsce liczni naśladowcy obcych wzorów.

Rządy autorytatywne nie powstały u nas w drodze ruchu społecznego od dołu, lecz zostały narzucone przez jednostkę od góry.

W początkowym okresie rządząca jednostka uważała za właściwe posilkowanie się organizacją społeczną, która nazwała się sama „bezparyjną“, a jeśli mogła być uważana za stronnictwo, to chyba raczej za **stronnictwo rządowe, niż stronnictwo rządzące**.

Później także i tę organizację uznano za błędną.

Zabierać się więc do tworzenia nowego stronnictwa rządzącego i dmuchać w płomień, który się nigdy u nas nawet nie zatlił, a wszędzie dzisiaj wygasa, znaczyłoby to samo, co podawać musztardę po obiedzie.

Tyle „Kurier Polski“. Możemy zauważyć tylko jedno: panowie, porozum-

cie się raz nareszcie między sobą. W każdym razie dużo już wody upłynęło w Wiśle od chwili pamiętnego powiedzenia plk. Sławka, wygłoszonego po uchwaleniu nowej konstytucji i po śmierci marszałka: **Otdąd prawo będzie nami rządzić!** (r)

Dekret o służbie pracy młodzieży już wszedł w życie.

Jak zapowiadaliśmy, weszło w życie **rozporządzenie prezydenta Rzeczypospolitej o służbie pracy młodzieży**, zamieszczone w Dzienniku Ustaw nr. 72 z dnia 24 września br.

Pierwsze artykuły dekretu o służbie pracy młodzieży mówią, że **służba ta jest zaszczytną służbą dla narodu i państwa**. Polega ona na wykonywaniu pracy fizycznej dla potrzeb obrony państwa lub jego interesów gospodarczych. Służbę pracy pełni się na zasadach **zaciągu ochotniczego w junackich hufcach pracy**. Hufce te zapewnią młodzieży, obok pełnienia służby pracy, także przysposobienie do służby wojskowej (lub do wojskowej służby pomocniczej), a ponadto nabycie kwalifikacji zawodowych, wychowanie obywatelskie i oświatę ogólną.

Junackie hufce pracy podlegają min. spraw wojskowych. Przy ministrze spraw wojskowych ustanawia się **radę służby pracy**, złożoną z przedstawicieli ministrów: spraw wojsk., opieki społ., spraw wewn., roln. i ref. roln., przem. i handlu oraz oświaty, tudzież innych osób powołanych przez ministra spraw wojskowych w porozumieniu z wymienionymi ministrami.

Na czele hufców stoi komendant, mianowany przez ministra spraw wojskowych w porozumieniu z min. opieki społecznej **zśród oficerów w służbie czynnej**. Organem komendanta jest komenda junackich hufców pracy. **Personel kierowniczy, instruktorski i administracyjny składa się z żołnierzy służby czynnej oraz funkcjonariuszów i pracowników cywilnych**. Potrzeby hufców pracy pokrywa się z **budżetu Fun-**

duszu Pracy i z innych dochodów wskazanych szczególnymi przepisami. Hufce wyposażone będą w urządzenia i sprzęt pracy, przekazane przez Fundusz Pracy oraz w urządzenia i przedmioty, przydzielone przez min. spraw wojsk.

Do hufców **przyjmowana będzie przede wszystkim młodzież bezrobotna obojga płci**. Służba w hufcach pracy trwa zasadniczo **dwadzieścia lat**. Młodzież przyjmowana będzie w wieku **od 18—20 lat**. Mogą być również stosowane pewne odchylenia od tej zasady. Kandydaci na junaków składają odpowiednie zobowiązania zgodnie z postanowieniami dekretu. Junacy, względnie junaczki, **otrzymują kwatery, umundurowanie i wyżywienie oraz wynagrodzenie** według norm, jakie ustali minister spraw wojskowych w porozumieniu z min. opieki społecznej. Po przesłużeniu w hufcach **przynajmniej 12 miesięcy**, junakom może być przyznane **prawo ulgi w wykonywaniu obowiązku służby wojskowej**.

Junacy, którzy w czasie służby doznają uszkodzenia zdrowia lub ciała, mają prawo do **bezpłatnej pomocy lekarskiej oraz leczenia szpitalnego**. W zakresie świadczeń na wypadek utraty zdolności do pracy zarobkowej, kalectwa lub śmierci, służba w hufcach będzie uważana za równoznaczną z czynną służbą wojskową. Junacy obowiązani są w czasie służby do **posłuszeństwa wobec przełożonych**.

W dalszym ciągu rozporządzenie podaje rodzaje kar, jakie nakładane będą w wypadkach niestosowania się do przepisów regulaminu o stosunku służbowym.

Tak
dalej
być nie może.
Katar, kaszel,
łzawienie —
Trzeba poprostu wziąć
ASPIRIN
Produkt zaufania
Preparat wyrabiany w kraju.

Trzech żydów oskarżonych o zamordowanie wachmistrza Bujaka.

Warszawa, 28. 9. (Tel. wł.). Akta śledztwa w sprawie zabójstwa wachmistrza Stanisława Bujaka z 7 pułku ułanów w Mińsku Mazowieckim, będą wkrótce przekazane urzędowi prokuratorskiemu w Warszawie w celu opracowania aktu oskarżenia.

W sprawie tej, **poza bezpośrednim sprawcą zabójstwa, Chaskielewiczem, o-**

Barwa najlepiej czyści i farbuje Kałamajski

sądzono w więzieniu i pociągnięto do odpowiedzialności jeszcze dwu mężczyzn, pod zarzutem współdziałania, lub podżegania do morderstwa. Jeden z tych ludzi dostarczył Chaskielewiczowi rewolweru, drugi był w towarzystwie zabójcy do ostatniej chwili popelnienia zbrodni.

Wdowa po zastrzelonym wachmistrzu występuje przeciwko zabójcy i jego towarzyszom z powództwem cywilnym, które w sądzie popierać będzie adw. L. Kwiatkowski. Obrony oskarżonych podjęli się adwokaci Gelernter i Honigwill. **Rozprawa sądowa spodziewana jest pod koniec roku i ze względu na dużą ilość świadków z Mińska Mazowieckiego i okolicy, prawdopodobnie odbywać się będzie na sesji wyjazdowej sądu stołecznego.**

— **Piechota niemiecka otrzymała płaszcze gumowe.** Podczas ostatnich manewrów na Śląsku oddziały piechoty zostały zaopatrzone w płaszcze gumowe, chroniące piechurów od deszczu. Płaszcze okazały się bardzo praktyczne.

smarkaczów, to prawda, ale to mój obowiązek trzymać ich krótko. Nie mogłem ich nie karać za bunt, bunt od młoda, najgorszy ze wszystkich. Nie mogłem patrzeć na jawne niewykonywanie i gwałcenie rozkazów cesarza — ja, oficer niemiecki i urzędnik, stojący na straży kultury. Powinni byli dostać więcej razów. Ja też Polak, ale moja ojczyzna niemiecka w niebezpieczeństwie.

Polacy i większość Niemców spoglądali na Niesławskiego z obrzydzeniem, z odrazą. Zo zeznaniu rodziców i dzieci, zgodnie potwierdzających o katuszach i karach, zeznaje świadek główny oskarżonego, chłopczyk — bohater Gliński.

Przewodniczący zadaje szereg pytań:

— Co świadek może powiedzieć o biciu i za co was bito?

— Wysoki Sądzie! Oni nas bili za to, że chcemy religię mieć po polsku.

— Kto bil?

— Inspektor, nauczyciele, ale najwięcej to Niesławski. Nie zważali na nic, bili trzcina po rękach, twarzy, głowie, nogach, gdzie się dało. Długo nie mogłem siedzieć, ani leżeć. Wszystko bolało. Ran jeszcze teraz nie mam zagojonych!

— Czy wszystkich uczniów bito?

— Wszystkich, którzy odmawiali pacierz po polsku.

— A kto was namówił do strajku?

— Nikt. My sami chcieliśmy i chcemy modlitwy odmawiać po naszemu. Tak jak nas nauczyl w domu.

Chłopiec rozplakał się nagle.

Po niejedynej twarzy spłynęła łza.

Wszczyzna się hałas.

Sędziowie w zdumieniu zapominają o karceniu i przywołaniu do porządku. Po chwili wstaje przewodniczący i mówi:

— Ostatni głos ma oskarżony!

Ksiądz Kłosiński podnosi się i opiera o stół. Rozpoczyna spokojnym głosem:

— Wysoki Sądzie! Przedewszystkiem tutaj szereg świadków. Wszyscy oni w mnie-

szym lub większym stopniu przyznali słusność moim zarzutom. Jako kapłan katolicki nie mogłem i nie mogę patrzeć spokojnie na krzywdy, jakie spadają na nasze dzieci. Katowianie małoletnich, słabych jest krzywdą, wołającą o pomstę do nieba! Nie na to jest nauczyciel, by znecał się, dogadzając swym niskim instynktom, ale by uczył. A dzieci, jak przyznał rektor p. Litke, uczą się doskonale. Zatem na tym punkcie nie można im nic zarzucić. Tak, ale dziećmi kieruje niepowstrzymany pęd, pragnienie, gorące odmawiania modlitwy po polsku, uczenia się religii po polsku. Zaiste, za to trzeba karać, trzeba męczyć, zabijać, bo to bunt! Wytypić! Ale nie zapomnijcie, że posiew krzywdy wydaje — jak uczą dzieje — Mścicieli. Zastanówcie się czy nie lepiej, by dzieci polskie odmawiały modlitwę w ojczystym języku, więcej dla nich zrozumiałym, bliskim, matczynym, niż żeby bezmyślnie, bez wiary gorące, bez czucia paplały pacierz po niemiecku? Czy nie lepiej, by zyskawszy tę świętość, były lojalnymi obywatelami, niż w skrytości serc chowały nienawiść do oprawców? Lecz ja wam radzę, bójcie dalej, bądźcie katami, aby te młode dusze zmeźniawszy — powstały kiedyś i powiedziały: Dostyc krzywd!

Sędzia przerywa dzwonkiem mowę.

— Upominam, oskarżonego. Oskarżony nie ma prawa obrażać!

— Jak widzicie — ciągnie dalej ks. Kłosiński — dowód prawdy przeprowadzono. Odwołuję się do sprawiedliwości i sumienia Wysokiego Sądu i proszę o uwolnienie mnie od winy i kary.

Sad udął się na naradę.

Po godzinie ogłoszono wyrok:

— W imię Jego Cesarzkiej Mości, uznaje się księdza Kłosińskiego winnym i skazuje się go na cztery tygodnie aresztu i kosztu procesu.

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

— — — — —

ale zarazem oplakany widok. Rynek „zalesiony“ trawą jest siedziba kur, gęsi, kaczek i kóz. Na ulicach w rynku, wzdłuż rzeki — wszędzie tylko starcy, kobiety i dzieci. Zadnego mężczyzny w sile wieku, chyba kaleka — inwalida. Wszyscy inni, zdrowi poszli na front już dawno. Przed dwoma, trzema, czterema laty. Poszli nauczyciele, poszli ich uczniowie. W szkole ucza teraz dwie stare panie, rektor Litke stary i pochylony i jeden tylko z dawnych prześladowców działowy, dzisiaj kaleka bez ręki.

W maleńkim domku przy uliczce, wiodącej na cmentarz, tuż przy rynku mieszka matka i córki Glińskie. Najstarsza Pelagia jest już mężatką i matka ślicznej pięcioletniej dziewczynki i czteroletniego chłopczyka. Ruch panuje u nich dzisiaj nadzwyczajny. Niespodzianie odwiedził ich gość niebylejaki, ich niegdyś obrońca ks. Kłosiński. Przywiózł im list od Wojtka z niewoli francuskiej. Do księdza przyniósł go jeden z towarzyszy niedoli, który wrócił do Poznania po utracie ręki, umarł na zatrucie krwi. W tej chwili ks. Kłosiński czyta list od Wojtka, a wszyscy, nawet dzieci słuchają z zapartym oddechem. Ks. Kłosiński czyta:

Najdrożsi moi!

Czy wszyscy zdrowi? Co słychać u was w kochanym miasteczku? Pożera mnie ciekawość ogromna. Nie gniewajcie się, że mało do was piszę po całorocznej przerwie, ale złamałem rękę przed miesiącem i pisać ręką prawa nie mogę. Wszystko opowiem po powrocie. Gdybyś jednak, mamo, słyszała ten huk armat, karabinów i bomb, gdybyś widziała to zniszczenie — wołałabyś umrzeć i nie patrzeć...

Pod Metzem dostałem się do niewoli. Jest nam nieźle. Gramy w karty, leżymy. Ze mną gorzej, bo jak wiesz, złamałem rękę. Aha! Byłbym zapomniat, Niesławski zginął od kuli własnych niemieckich „rodaków“ podczas ucieczki. Wszyscy mówią, że to kara Boża. We Francji organizuje się

armia polska. Skoro się wylecze, wstępuję do niej. Chcę bowiem i pragnę gorąco walczyć za moją najdroższą Ojczyznę, by powstała i była potężna. Dla niej chętnie oddam życie, tak jak kiedyś — pamiętasz mamo? — chętnie brałem chłostę za pacierz. Odmawiam go ciągle. W nim znajduję ukojenie. Przez ten pacierz Kocham moją mowę i Polskę. Bóg pozwoli, że wrócę do Was już jako polski wojak. Tymczasem żegnam Was do zobaczenia w wolnej, odrodzonej ojczyźnie!

Wasz
Wochu.

P. S. Ksiądz Kłosiński, nasz obrońca, podobno znowu w więzieniu. Może już niedługo.

Kapłan — obywatel skończył czytać. U wszystkich oczy pełne łez, a duma Pelasi, jej chłopczyk, szczenioco:

— Mamo, będzie Polska. Wujka przyjedzie na koniu. Będę miał chorągiewkę!

Ksiądz kleka przed obrazem Przenajświętszej Rodziny. Inni idą za jego przykładem — nawet dzieci składają rączeta, a pod niebiosą płynie błagalna pieśń — modlitwa z tych serc prostych, a wielkich cichym bohaterstwem:

Boże, coś Polskę przez tak liczne wieki Otaczał blaskiem potęgi i chwały. Coś ja zastaniał tarczą swej opieki — Od nieszczęść, które przynębić ją miały. Przed Twe ołtarze zanosił błaganie, Ojczyznę, wolność, racz nam wrócić Panie!

W ustach pieśń modlitewna, a w sercach już przecucie cudownego ziszczenia... Za ich mekę, za wierność sztandarowi polskości przeogromna nagroda... Wolności świat!

Przed oknami przechodzi nauczyciel-kaleka. Słyszysz pieśń potężną, a usta jego po blade zsepca:

— Koniec nam! Przeklęta godzina naszej hańby, oni przyjdą: Mściciele-Polacy. I powolki się dalej złamają... zniszczone... zwiędły.

Z Wielkopolski i Pomorza

NASI SPRAWOZDAWCY O ŻYCIU PROVINJCJI

Znowroclaw.

Dyżur pełni Apteka pod Krzyżem. Pogotowie ratunkowe: Dniem tel. 507, Pogotowie pożarnicze tel. 618.

Biblioteka miejska czynna jest codziennie od godz. 17 do 18, w soboty od 17 do 19.

Biblioteka Kolej. Przysp. Wojsk w świetlicy „Ogniska” przy ul. Magazynowej otwarta we wtorki i piątki od godz. 17 do 19.

Biblioteka Tow. Czytelników Ludowych, mieszcząca się w Domu Katolickim przy ul. Plebana, otwarta jest codziennie za wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 17—19.

Repertuar kin:

Słońce: „Kapitan Blood”.
Stylowe: „Uciekinierzy”.
Świt: „Osaczona” z Sylwią Sydney.
Mątwy: „Ostatnie dni Pompeji”.

— „**Trafika Pani Generalowej**”. Przypominamy w ostatniej chwili, że dnia 28 bm., tj. w poniedziałek o godz. 20,30 w sali Hotelu Basta odbędzie się przedstawienie zespołu Teatru Narodowego z Poznania. Gra na będzie wesoła komedia w 5 aktach Władysława Bus Fekete'go p. t. „Trafika Pani Generalowej”. O godz. 16 tego samego dnia wystawia teatr dla dzieci piękną bajkę w 3 aktach Alojzego Stapelskiego p. t. „Królewna Marysięka”. Bilety nabyć można jeszcze w składzie cygar p. Feigla, a w dniu przedstawienia od godz. 19 przy kasie w Teatrze. Bilety od 0,75 do 3 zł.

— **Drobni kupcy ofiarują na F. O. N.** W lokalu „Gospoda Kujawska” odbyło się plenarne zebranie Stow. Drobnych Kupców pod przewodnictwem ruchliwego prezesa radnego p. L. Michalskiego przy licznych udziałach członków. Uchwalono wysłać po rzeczowej dyskusji memoriał protestujący do władz państw., samorządowych i Stow. Urzędników Państw. i Komunalnych przeciwko pokątnym i domokrajnym handlarzom, którzy podkopują byt chrześcijańskiego kupiectwa, borykającego się z trudnymi warunkami egzystencji. Również plagą kupiectwa są zakupy towarów za pośrednictwem zrzeszeń urzędniczych. Handel taki należy wreszcie zlikwidować. Mimo trudnych warunków bytowania uchwalili drobni kupcy na wniosek prezesa ofiarować na F. O. N. 10 zł i 10 zł na budowę hangaru na miejscowym lotnisku. Poza tym prezes apelował, aby członkowie czynili zakupy jedynie w polsko-chrześcijańskich fabrykach i aby wzięli gremialny udział w imprezach tygodnia L. O. P. P.

— **Na studia do Rzymu.** W przyszłym miesiącu opuszcza stanowisko wikariusza przy parafii farnej ks. Felicjan Kloniecki, aby udać się do Rzymu na 4-letnie studia celem doktoryzowania się w św. teologii i filozofii. Podczas swego kilkuletniego pobytu w Inowrocławiu zdołał ks. Kloniecki zaskarbić zaufanie i pozyskać serca nie tylko parafian, ale i całego katolickiego społeczeństwa stolicy Kujaw, które żegna go z żalem.

— **Kurs wieczorowy w zakresie szkoły wydziałowej.** Z powodu likwidacji szkoły wydziałowej w przyszłym roku organizuje się kurs wieczorowy w szkole wydziałowej męskiej przy Al. Sienkiewicza. Absolwenci kursów wieczorowych otrzymają dyplom ukończenia szkoły wydziałowej (6 kl. gimnazjum realnego). Informację udzieli kierownik szkoły wydziałowej Józef Mazur.

— **Zabójcę umieszczono w zakładzie psychiatrycznym.** Głośne zabójstwo w szkole janikowskiej wchodzi w ostatnie fazy. Zabójca, nauczycielka śp. M. Kosmowskiej i jej słuzącej Zali — emerytowany nauczyciel Stefan Bykowski, który nadto w rozstroju nerwowym zranił policjanta Grzelczaka z Pakości odwieziony został do zakładu dla nerwowo-chorych w Owieńskach. Pięćmiesięczna bowiem obserwacja wykazała, że Bykowski czyn swój popełnił w stanie zupełnej nieświadomości, wobec czego prokurator rzekł się oskarżenia. Władze sądowe zaś postanowiły umieścić Bykowskiego w zakładzie psychiatrycznym.

NAKŁO. Z Bractwa Kurkowego. Od dłuższego czasu odczuwa Bractwo w swojej strzelnicy brak odpowiedniego gospodarza. Dla dzielnego fachowca. Polaka z małym kapitałem nadarza się sposobność stworzenia sobie egzystencji przez przejęcie strzelnicy miejskiej z dużą salą i parkiem. Zarządowi Miejskiemu nie zależy na zysku, jedynie na dobrym gospodarzu. Chętnie będzie mu pomocne, by podnieść częściowo zaniedbaną, śliczną placówkę. Po bliższej informacji należy się zwrócić do Zarządu Miejskiego, który jest właścicielem strzelnicy.

Gniezno.

— **Złodzieje w urzędzie.** Nieznani sprawcy skradli za pomocą włamania się do Miejskiego Urzędu Miar w Gnieźnie różne odważniki i narzędzia ślusarskie, ogólnej wartości 90 zł.

— **Z okna wystawowego składu bławatów** Jana Groszkiewicza przy ul. Dąbrówki 1, skradziono 1 wal (3 m) materiału na płaszcz wartości 66 zł.

Wójt i sekretarz gminy Witkowo na ławie oskarżonych.

Gniezno. W dniu 12 października rb. zasiada na ławie oskarżonych tut. Sądu Okręgowego b. wójt gminy wiejskiej Witkowo, Wawrzyniak z Niechanowa oraz b. jego sekretarz, oskarżeni o popełnienie całego szeregu nadużyć finansowych na szkodę Skarbu Państwa oraz sterowanej przez nich gminy. Proces ten, który prawdopodobnie odstąpi wiele ciekawych i charakterystycznych momentów, wzbudza tutaj zrozumięciem zainteresowanie. Z rozprawy przyniesiemy szczegółowe sprawozdanie naszego specjalnego sprawozdawcy sądowego.

Trzy pożary w Gnieźnie.

Gniezno. Notujemy dziś 3 pożary. W mieszkaniu Stanisława Suchowskiego przy ul.

Trzemeszeńskiej 12 wypadło z ręki osoby prasującej bieliznę rozpalone żelazko na butelkę z okowitą, co spowodowało pożar który strawił leżącą obok bieliznę.

W mieszkaniu Piotra Stanisławskiego przy ulicy Grzybowo 1 spalili się 2 ręczniki i połowa szafy kuchennej.

Wskutek nieostrożnego obchodzenia się z palącą świecą przez 8-letnią Wiesławę Wargułowną, ul. Bednarski Rynek 1, spalili się szal jedwabny i sukienka wełniana.

Wykopalka w Biskupinie można zwiedzać do dnia 5 października włącznie.

W związku z przedłużeniem prac wykopaliskowych do dnia 5 października br. z powodu przyjazdu P. Prezydenta Rzeczypospolitej do Biskupina wykopaliska można zwiedzać do dnia 5 października.

Niebezpieczna szajka złodziejska przed sądem.

5 oskarżonych odpowiada za 22 kradzieże.

Starogard. (jw) Dnia 25 bm. przed sądem grodzkim w Starogardzie rozpoczęła się rozprawa przeciwko wielkiej i niebezpiecznej szajce złodziei, wykrytej przed kilku tygodniami przez policję starogardzką. Szajka ta w przeciągu kilku miesięcy dokonała przeszło 25 kradzieży, z których 22 zostały już wykryte i złodziejom udowodnione. Hersztem szajki był 25-letni Skiba Władysław, kilkakrotnie karany, a jego najbliższym wspólnikiem Gryszkiewicz Paweł, który nie został dotychczas ujęty. Towarzyszyli im dwaj młodzieńscy przywódcy byli członkowie ich rodzin, wszyscy zamieszkałi w Starogardzie. Złodzieje dokonywali kradzieży w powiecie starogardzkim i w powiatach sąsiednich. Przeważną część łupu została im odebrana i zwrócona poszczególnym poszkodowanym.

Dnia 25. 9. sąd rozpatrywał sprawy 5 kradzieży. Na ławie oskarżonych zasiadli: Skiba Władysław, jego szwagier Pawłowicz Antoni, tegoż żona Pawłowiczowa Zofia, matka Skiby, Maria i jego narzeczona Małgorzata Wenszerówna. Skiba oskarżony był o kradzież gramofonu i innych przedmiotów na szkodę rolnika Domiana Józefa w Kręgu, wartości około 50 zł, a jego towarzysze o paserstwo. Wyrok: 6 miesięcy więzienia dla Skiby; paserzy każdy po 6 miesięcy więzienia i po 20 zł grzywny. W drugiej sprawie odpowiadał sam Skiba za kradzież kilku par butów i innych drob-

nych rzeczy na szkodę rolnika Butowskiego z Wałdówka. Wyrok: 6 miesięcy więzienia. W sprawie trzeciej odpowiadał: Skiba Wład., Gryszkiewiczowa Anna, Pawłowiczowa Zofia, Pawłowicz Antoni i Skibowa Maria. Skiba dokonał w nocy z 9 na 10 lipca rb. kradzieży garderoby i innych rzeczy oraz 14.50 zł gotówki na szkodę rolnika Józefa Modrzejewskiego w Pińczynie. Łączna wartość skradzionych przedmiotów około 300 zł. Towarzysze Skiby oskarżeni o paserstwo. Wyrok: Skiba 1 rok więzienia, dla paserów po 6 miesięcy. W czwartej sprawie oskarżony był ten sam „komplet” osób. Skiba otrzymał za dwukrotną kradzież u Heyerowej w Bobowie 6 miesięcy jego towarzysze za paserstwo każdy po 6 miesięcy więzienia. Wreszcie w piątej sprawie chodziło o wielką kradzież, dokonaną w nocy z 1 na 2 lipca rb. na szkodę rolnika Jana Frasunka w Kaliskach na około 1000 zł. Odpowiadały znowu te same osoby i w tych samych „rolach”. Wyrok: Skiba za kradzież 18 miesięcy więzienia, jego towarzysze za paserstwo każdy po 6 miesięcy. W sumie Skiba skazany został na 4 lata więzienia, jego towarzysze za wyjątkiem Wenszerówny, każdy na 2 lata więzienia.

W poniedziałek 28 bm. odbędzie się dalsza rozprawa. Na rozpatrzenie czeka jeszcze 17 spraw.

Zamknięcie postępowania dowodowego w procesie o fałszerstwo monet i kolportaż fałszyfikatów.

Chojnice. W ub. wtorek w godzinach popołudniowych wznowiono przerwana w poniedziałek wieczorem rozprawę karną przeciw Dobrodziejowi i towarzyszom. W dalszym ciągu przesłuchuje sąd świadków dowodowych. Świadek st. post. śl. Kościelniak towarzyszył w przeprowadzaniu dochodzeń i rewizji u oskarżonych przodowników śl. śl. Głiszczynskiemu, zeznania jego gromadzą się z zeznaniami św. Głiszczynskiego. Sąd po naradzie odrzuca wniosek obrony o zwrócenie się do władzy naczelnej św. Głiszczynskiego w celu zwolnienia go z tajemnicy urzędowej, aby podał konfidentów policji, od których posiada wiadomości obciążające oskarżonych. Odczytane przez sąd zeznania złożone przed sędzią śledczym przez Franciszka Głazę, obciążają oskarżonych o kolportaż fałszyfikatów Emila Krempę i braci Gradowskich. Zeznania św. Borzyszkowskiego, st. post. śl. śl. oparte są w większości na zeznaniach Głazy przed policją w czasie przeprowadzanych dochodzeń. Podkomisarz śl. śl. w Chojnicach p. Krefft zeznaje na podstawie ze-

znań osk. Zygmunta Dobrodzieja w czasie przesłuchiwania go podczas dochodzeń w Bydgoszczy i Bielsku Podlaskim. Dobrodziej jako swych kolporterów podał w dochodzeniach osk. Krempę, Muchowskich, Lubin-skiego, Leperów i in. Innych kolporterów werbowali osk. Krempa i osk. Gradowski. Ponadto wymienia Dobrodziej w dochodzeniach kolporterów już skazanych, a więc Borowczyka, Kowalskiego, Czesława Dobrodzieja, Czartowskiego i Niemczyka. Ci dwaj ostatni zostali skazani przez sąd okr. w Bydgoszczy. Świadek Krefft jest ostatnim świadkiem dowodowym. Karta karna wykazuje u Dobrodzieja już dwa wyroki za podobne przestępstwo. Bracia Gradowsky karani już pięć razy za kradzieże. Siedmiokrotnie karany za kradzieże jest również osk. Ossowski. Po odczytaniu orzeczeń mienicy państwowej, dział hutniczy, w sprawie kwestionowanych monet, sąd na wniosek obrony rozprawę przerwał do środy godz. 9 rano. W dniu tym zabierze głos prokurator obrońcy i oskarżeni. (k)

CHOJNICE. (k) **Falszywie oskarżyli komendanta posterunku.** Sąd Okręgowy skazał ostatnio gońca pocztowego Łobockiego Alojzego z Rytle, pow. chojnicki i Pozorskiego Stanisława z Konigortku na karę aresztu przez 3 miesiące za fałszywe doniesienie na komendanta posterunku P. P. w Rytle Chimera do nadleśnictwa Rytle, jakoby posterunkowy Chimerek uprawiał kłusownictwo w lesie państwowym. Doniesieniem tym wyrządzili posterunkowemu krzywdę moralną, ponieważ w wyniku doniesienia zostało przeciw niemu wdrożone dochodzenie dyscyplinarne, które chociaż dało wynik zupełnie negatywny, ale mimo to naruszyło moralne stanowisko posterunkowego państwowego. Niech ta kara będzie przestrogą dla amatorów najróżniejszych doniesień do władz z chęci odniesienia korzyści własnej.

— **Z kół Czytelników piszą nam:** Teatr Narodowy z Poznania urządził na tutejszym gruncie przedstawienia teatralne, z

których dochód ma pójść na cele Macierzy Szkolnej w Gdańsku. A tymczasem przedstawienia odbywać się mają w sali niemieckiej, w której zwykle zbierają się hitlerowcy. Mamy w Chojnicach kilka sal polskich, dlatego jesteśmy oburzeni na teatr „Narodowy”.

STAROGARD. (jw) **Kino „Polonia”:** „Złotowłosy brzdąc” z Shirley Temple.

— **Pożar lasu.** W lesie państwowym leśnictwa Sowidół, powiat Starogard, powstał z nieustalonych przyczyn pożar. Spaliło się około ¼ ha młodego zagajnika sosnowego. Zachodzi podejrzenie, że pożar powstał od niedopałku papierosa.

— **Kradzież w Rywałdzie.** Nieznani sprawcy skradli ze śpichrza rolnika Aleksandra Długoskiego w Rywałdzie około 6 ctr. pszenicy, wartości około 72 zł.

— **Przytrzymanie złodziei.** W lesie pod Skórczem ujęci zostali przez policję Trydec-

ki Jan, Smoliński Wład. i Grabowski Konstanty. Wszystkich przestępców ustawiono do komendy Pow. Policji w Świeciu, która poszukiwała ich za kradzież.

— **1 rok więzienia za kradzież 2 krów.** Dnia 25 bm. odpowiadał przed sądem Fetka Jan, zam. w Kręgu Młynie, za kradzież 2 krów na szkodę rolnika Jana Głodka z Kręga. Po śledztwie policja ujęła złodzieja i zajęła skradzione krowy, które zwrócono poszkodowanemu W wyniku rozprawy sąd skazał Fetkę na 1 rok więzienia, zaliczając mu na poczet kary areszt tymczasowy od dnia 24. 8. 36.

Zbrodniczy czyn wobec 5-cio miesięcznego dziecka.

Gniezno. Nienotowany dotąd zbrodniczy czyn miał miejsce w Chrustowie, powiatu wrzesińskiego. Niej. Tekla Filipiakówna dostała się przez okno do mieszkania Hyblich. W korytarzu leżało 5-cio miesięczne dziecko. Filipiakówna podeszła do niego i wlała mu do ust większą ilość esencji octowej. Małeństwo w stanie b. ciężkim odstawiono do wrzesińskiego szpitala powiatowego.

Filipiakównę aresztowano. Śledztwo niewątpliwie ustali bliższe powody zbrodniczego czynu. co do którego jego sprawcy odmawia wszelkich zeznań. (ap)

Niezwykły sposób kradzieży zboża z młockarni.

Gniezno. W powiecie gnieźnieńskim policja wykryła systematyczne kradzieże zboża w czasie młócki, dokonane niezwykłym sposobem. Maszynista Halt z Mieliszyna w towarzystwie robotnika Pawła Siminiaka z Karniszewa, młóćąc zboże miejscowym rolnikom systematycznie okradał ich, i to w ten sposób, że zrobił w młockarni mały otwór do bocznej skrzyni, przez którą na klucze, przez który w czasie młócenia czyste ziarno lecało do worków, w dużej mierze leciało również do wspomnianej skrzyni. Zboże z skrzyni wybierał nocami, i następnie sprzedawał je. W ten sposób poszkodował rolników z Kamiszewa Lamerta, Kempera, Majera, Chudego, Bechtloffa, Junga, Mittelstaedta i Regela. (ap)

Grudziądz.

Nocny dyżur pełni Apteka pod Lwem, Pańska, tel. 2040.

Repertuar kin:

Apollo: „Wiedeń, miasto moich marzeń”.
Gryf: „Mam 19 lat”.
Orzeł: „Kleopatra”.

— **Kurs z zakresu 7 kl. szkoły powszechnej.** Grudziądzki Inspektorat Szkolny organizuje kurs z zakresu 7 kl. szkoły powszechnej. Wszystkim, którzy nie mieli możliwości ukończenia pełnej szkoły powszechnej (7 klas), stwarza się możliwość złożenia egzaminu przed państw. komisją egzaminacyjną za pośrednictwem kursu do kształcącego. Kurs rozpocznie się 1-go października br. o godz. 18 w szkole powszechnej im. Adama Mickiewicza i trwać będzie od 1 października br. do 1 maja 1937.

— **Konferencja oświatowa.** Inspektorat szkolny m. Grudziądza zaprasza wszystkich, których interesuje praca oświatowa pozaszkolna na konferencję poświęconą sprawom oświatowym wszystkich organizacji na tut. terenie. Konferencja odbędzie się 27 bm. o godz. 20 w szkole powszechnej im. Adama Mickiewicza.

— **Złodziej w chłodni miejskiej.** Do chłodni miejskiej (ul. Narutowicza) włamał się jakiś nieznany sprawca i skradł dwie szynki wartości 50 zł na szkodę rolnika Alojzego Kamińskiego, zam. przy ul. Szewskiej 11. Amatora szynek poszukuje policja.

— **Sprzeniewierzenie.** W komisariacie P. P. zgłosiła się niej. Fryda Osifka (Bydgoska 27) donosząc o sprzeniewierzeniu zegarka przez Pawła Tyszę z koszar Czarneckiego, któremu zegarek, wartości 40 zł dała do naprawy. Policja po spisaniu protokołu wszczęła dochodzenia.

Czterech na jednego.

Grudziądz. W czwartek 24 bm. w godzinach wieczornych, w warsztacie mechanika Zboralskiego (Szkoła 7) doszło do kłótni pomiędzy 61-letnim właścicielem domu Stanisławem Bartoszyńskim (Szkoła 7) a czeladnikiem piekarskim Alfredem Gogolewskim (Murowa 3), w wyniku której Gogolewski wyrzucił Bartoszyńskiego z warsztatu Zboralskiego.

W dniu następnym o godz. 8,30 rano, przybył Bartoszyński w towarzystwie trzech synów do mieszkania Gogolewskiego, żądając satysfakcji za rzekomo wyrządzoną mu zniewagę. Po ostrej wymianie słów wywiązała się bójka, w czasie której leżący w łóżku Gogolewski został dość silnie poturbowany. Zajście zlikwidowała policja, która równocześnie wszczęła dochodzenia.

Redaktor dr Kielpiński specjalny wysłannik „Dziennika Bydgoskiego” przekroczył granice Hiszpanii jako jedyny polski dziennikarz.

całą Saharę. I mogę spokojnie twierdzić:

nie widziałem nigdy w swym życiu czegoś podobnego jak w Hiszpanii, w ciągu tego tygodnia pobytu.

Na zgromadzeniach komunistycznych w Paryżu słyszałem przeszłego roku okrzyki: A bas la guerre, vive la révolution! (Precz z wojną, niech żyje rewolucja). Idiocyzm. **Wojna domowa jest jeszcze straszniejszym objawem zdziczenia jak wojna z nieprzyjacielem zewnętrznym.** W tym ostatnim wypadku jest jakiś front, są jakieś zwyczaje międzynarodowe, których się przestrzega. **Tutaj cały kraj jest jednym frontem wojennym.**

Dam przykład: powstańcy trzymają Irun. Ale już Vera o kilkanaście km od Irunu jest w rękach rządowców. Pampelun jest głównym centrum powstańczym w Nawarze. Ale pod Pampelun znajdują się oddziały partyzanckie komunistów, które w biały dzień napadają na słabe karawany wojskowe. Identyfikacja to samo mamy po „drugiej stronie” to jest w prowincjach „zajętych” przez rządowców.

Wojna, która się tu toczy — jest wojną bez litości. Z jednej i z drugiej strony nie zna nikt pardonu. Jeńców zabija się za pomocą karabinów maszynowych —

Cyrk w St. Sebastian. Przed dwoma tygodniami obozowisko anarchistów.

nowych — i to jest jeszcze najłagodniejszy sposób unieszkodliwiania przeciwnika.

Już 16 dziennikarzy poległo.

Ja i moi koledzy podróżujemy po Hiszpanii uzbrojeni od stóp do głów. Naturalnie jesteśmy neutralni, naturalnie nikt z nas nie będzie walczył na froncie. Ale jeżeli dostalibyśmy się do niewoli — to rozstrzelają nas bez żadnego wahania. **16 dziennikarzy, w tym trzech Francuzów, już zginęło w Hiszpanii.** W Irunie widzi się na każdym kroku pozostałości po komunistach i anarchistach w rodzaju napisów: „Evviva la dynamita”, „Evviva la gasolina” itd. Powstańcy piszą „Evviva la morte!”, „Senza pardona” itd. (Niech żyje dynamit, niech żyje benzyna, niech żyje śmierć, precz z pardonem). Jednym słowem: triumf okrucieństwa na całej linii.

Aby zdać sobie chociaż w przybliżeniu sprawę z tego, co się dzieje w Hiszpanii — trzeba przeczytać strony z „Popiołów” o zdobyciu Saragossy. Tak wygląda ta „guerlla”, która niszczy Hiszpanię.

Francja zamknęła szczelnie granicę.

Nieprawdą jest, aby rząd francuski ułatwiał walkę rządowcom itd.

Granica jest zamknięta od Perpignan aż do Irunu. Przez Irun nie przeszedł żaden pociąg, gdyż tor hiszpański po drugiej stronie Bidassoi jest wysadzony w powietrze od czterech tygodni. Cała granica jest pod zarządem niecywilnym, ale wojskowym.

Rozmawiałem z pułkownikiem, markizem P., który jest komendantem naczelnym sił francuskich na całej przestrzeni granicy. Jego wiarogodność nie

Eskadra międzynarodowa na redzie w St. Jean de Luz.

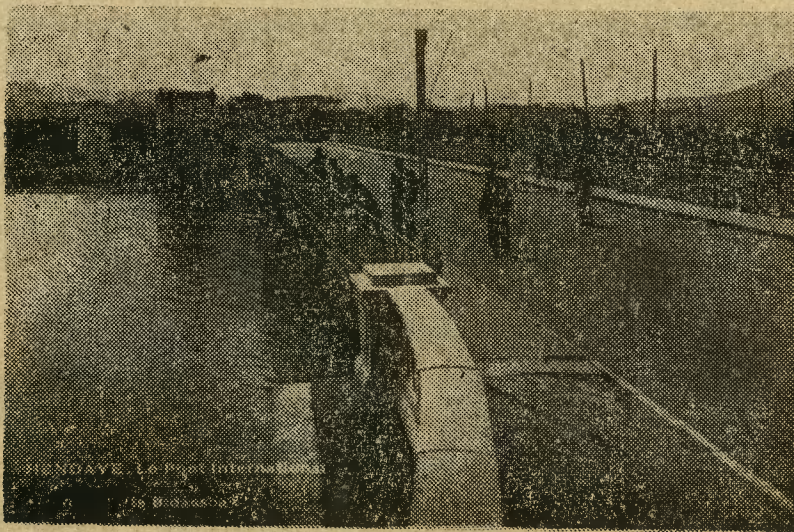
ulega zaprzeczeniu. Twierdził, że od 6 sierpnia nie przeszedł żaden transport do Hiszpanii, ani broni, ani amunicji; że każdy pakiet jest rewidowany skrupulatnie. Nieprawdą jest — stwierdzali to koledzy z prasy obcej — jakoby na moście w Irunie pozwalano przechodzić z bronią, składać broń, a potem ją zabierać i atakować powstańców. Przeciwnie, jeszcze dzisiaj można widzieć za dworcem w Hendaye istne góry odebranej broni; także aut, karabinów maszynowych itd. Prawdą jest, że odsyłano rozbrojonych milicjantów do Barcelony. Ale tego domagały się nawet koła lewicowe. Granicę pod Irunem przeszło 12.000 osób, które uciekały z Hiszpanii przed terorem czerwonym i około 8.000 milicjantów, których rozbrojono — ale z których tylko część objawiła ochotę powrotu do Hiszpanii a większość siedzi w barakach koło Biaritz (byłem w tym obozowisku).

Jedyny korespondent Polski.

Nie będzie to frazesem, jeżeli napiszę, że korespondencje z płonącej Hiszpanii zdobywa się za cenę niebezpieczeństwa życia. Proszę najuprzejmiej o zaznaczenie tego. Nikogo z Polaków nie ma w Hiszpanii. Te „korespondencje”, które panowie czytają, robione są na podstawie prasy francuskiej. Ja pierwszy byłem w St. Sebastian, w Irunie, w Pampelunie, będę dzisiaj w nocy w Bilbao.

Na tym kończymy fragmenty pierwszej korespondencji w nadziei, że już rychło będziemy mogli podać następne i że wysłannikowi naszemu nic się złego na terenie Hiszpanii nie stanie.

Przy tej sposobności musimy napiętnować grynderkę pewnych „organów”, wychodzących nawet na naszym terenie, które pod naszym pomorskim niebem fabrykują nożyczkami „autentyczne korespondencje wojenne z Hiszpanii”. Sztyta grubymi niemi robota została przez naszego korespondenta przygwożdżona. Co prawda nie wiele nas to martwi, że takie pisemka ośmieszają się w oczach swych czytelników, jednak napiętnowanie nieuczciwych metod jest naszym obowiązkiem — red.

Most międzynarodowy na Irunie.

Ostatni etap raidu turystycznego samolotów.

Warszawa, 28. 9. Wczoraj samoloty, biorące udział w krajowym lotniczym konkursie turystycznym ukończyły ostatni etap konkursu, przelatując ze Lwowa przez Dębicę, Mielec, Sandomierz do Warszawy.

Samoloty poczęły lądować na lotnisku mokotowskim, poczynając od godz. 14,50.

Do godziny 17,50 wylądowały kolejno wszystkie samoloty w liczbie 21. Zaraz po wylądowaniu odbyła się próba zakotwiczenia samolotu i przygotowania go do noclegu. W dniu dzisiejszym przeprowadzeniu 2 prób, próby lądowania i lotu na orientację, nastąpi zakończenie konkursu.

Z kraju.

Gen. Haller w Krakowie. General Haller podczas swego pobytu w Krakowie był u wojewody Gnoińskiego, u którego interweniował w sprawie zawieszenia działalności Związku Hallerczyków w województwie krakowskim.

Automobilklub Pomorski chce mieć za członków tylko chrześcijan. Członkowie Pomorskiego Automobilklubu otrzymali do podpisania wniosek o zmianę statutu. Wniosek ten idzie w kierunku ograniczenia przyjmowania członków nie chrześcijan.

Rozpoczęła się już zwózka zboża na F. O. N. Prace organizacyjne zbiórki zboża na Fundusz Obrony Narodowej znajdują się w całym kraju niemal na ukończeniu. W niektórych powiatach rozpoczęła się już nawet zwózka zboża do punktów zsyłu i odbioru, wskazanych przez wojsko. Z pierwszymi ofiarami pospieszyli drobni rolnicy. Wielu z nich składa oprócz zboża również i ofiary w gotówce. Przy organizacji zbiórki ujawnił się bardzo charakterystyczny i wymowny fakt: oto tam, gdzie istnieją Kółka Rolnicze, zbiórka poszła szybko i sprawnie, natomiast w gminach które nie posiadają Kółek, zbiórka kształtowała się bardzo słamazarnie.

Za prowokacyjne okrzyki tydzień bezwzględnego aresztu. Podczas manifestacji przeciw zakusom niemieckim na Gdańsk, w chwili grania przez orkiestrę „Pierwszej Brygady” z grupy Stronnictwa Narodowego biorącej udział w manifestacji, padły okrzyki. Policja zatrzymała technika górniczego Zaborskiego, który, stanowiąc obecnie przed sądem okręgowym w Sosnowcu, został skazany na tydzień bezwzględnego aresztu za wnoszenie prowokacyjnych okrzyków.

Zniszczył krzyż, a potem popełnił samobójstwo. Piotr i Jan Hładyszewski, wracając z Kamionki Stumiłowej do Jasienicy Polskiej, zniszczyli przydrożny krzyż. Po przybyciu do Jasienicy, Piotr popełnił samobójstwo, strzelając do siebie z karabinu, Jan zaś zbiegł i ukrywa się do tej pory.

Deobne wiadomości.

— **Kardynał Pacelli** dokonał w Watykanie otwarcia międzynarodowego kongresu prasy katolickiej, na który przybyli przedstawiciele 28 krajów.

— **Polska linia lotnicza** biegnąca z Polski po przez Rumunię i Bułgarię, a kończąca się obecnie w Salonikach, zostanie przedłużona aż do Aten.

— **We Friedrichshafen** budują nowy sterowiec „L. Z. 130”, wzorowany dokładnie na zbudowanym niedawno statku powietrznym „Hindenburg”.

— **W drugim kwartale r. 1936** udzielono w Niemczech 43.450 pożyczek nowym małżeństwom.

— **Z Madrytu donoszą**, że pogłoska o dymisji prezydenta Azany jest pozbawiona wszelkich podstaw i nie zasługuje nawet na zaprzeczenie urzędowe.

— **Przewódca „Falangi Hiszpańskiej”** Jose Antonio Primo de Rivera żyje. Wbrew krążącym pogłoskom, nie był on ranny i przebywa obecnie w dobrym ukryciu.

— **Na stadionie moskiewskim** odbył się wiec solidarności z ludem hiszpańskim, z udziałem przeszło 100.000 ludzi.

— **Sześćdziesiąt i dwa majątki ziemskie**, odebrane magnatom i biskupom, rząd lewicowy w Hiszpanii rozparcelował między chłopów.

— **Powstały 174 nowe szkoły w Madrycie.** W szkołach znalazło się dalszych 22 tysiące dzieci.

— **Ludendorff** rozsprzedał 70.000 egzemplarzy swojego nowego pamfletu skierowanego przeciwko Pismu świętemu.

— **Liczba więźniów politycznych i internowanych** w obozach Rzeszy wynosi podobno 205.000 osób. Tak obliczyła prasa katolicka.

— **214 strażników hitlerowskich w obozie Dachau** (w Bawarii) zgłosiło jednocześnie swe wystąpienie z Kościoła Katolickiego.

— **Anglicy nie chcą iść do wojska.** Tegoroczna rekrutacja ochotników do armii angielskiej wydała bardzo ujemne wyniki. Po ogłoszeniu rekrutacji w ciągu pierwszych 2 tygodni zgłosiło się 855 ochotników. Za zdolnych do służby wojskowej uznano zaledwie 286, z których to 166 w wieku poniżej lat 18. Tymczasem plan rekrutacji przewiduje powołanie 17.000 ludzi. Pisma angielskie podnoszą alarm, że sądząc po pierwszych wynikach, trudno będzie powołać całą wyznaczoną liczbę, tym więcej, że materiał, zgłaszający się, pod względem fizycznym całkowicie zawodzi.

— **Ponad pięć tys. żołnierzy wylądowało z powietrza za frontem nieprzyjaciela.** W końcowej fazie dużych ćwiczeń armii sowieckiej okręgu moskiewskiego przeprowadzono grupowe lądowanie spadochronami 2.200 ludzi. Po zajęciu terenu przez te oddziały, samoloty transportowe wysadziły 3.300 ludzi, celem wzmocnienia operacji oddziałów, które wylądowały spadochronami. Oddziały te zostały przerzucone na „tyły nieprzyjaciela” z lotnisk, położonych w odległości 420 km od terenu lądowania.

Redaktor dr Kielpiński specjalny wysłannik „Dziennika Bydgoskiego” przekroczył granice Hiszpanii jako jedyny polski dziennikarz.

całą Saharę. I mogę spokojnie twierdzić:

nie widziałem nigdy w swym życiu czegoś podobnego jak w Hiszpanii, w ciągu tego tygodnia pobytu.

Na zgromadzeniach komunistycznych w Paryżu słyszałem przeszłego roku okrzyki: A bas la guerre, vive la révolution! (Precz z wojną, niech żyje rewolucja). Idiocyzm. Wojna domowa jest jeszcze straszniejszym objawem zdziczenia jak wojna z nieprzyjacielem zewnętrznym. W tym ostatnim wypadku jest jakiś front, są jakieś zwyczaje międzynarodowe, których się przestrzega. Tutaj cały kraj jest jednym frontem wojennym.

Dam przykład: powstańcy trzymają Irun. Ale już Vera o kilkanaście km od Irunu jest w rękach rządowców. Pampelun jest głównym centrum powstań, czym w Nawarze. Ale pod Pampelun znajdują się oddziały partyzanckie komunistów, które w biały dzień napadają na słabe karawany wojskowe. Identyfikacja to samo mamy po „drugiej stronie” to jest w prowincjach „zajętych” przez rządowców.

Wojna, która się tu toczy — jest wojną bez litości. Z jednej i z drugiej strony nie zna nikt pardonu. Jeńców zabija się za pomocą karabinów maszynowych — i to jest jeszcze najłagodniejszy sposób unieszkodliwiania przeciwnika.

Gyrk w St. Sebastian. Przed dwoma tygodniami obozowisko anarchistów.

nowych — i to jest jeszcze najłagodniejszy sposób unieszkodliwiania przeciwnika.

Już 16 dziennikarzy poległo.

Ja i moi koledzy podróżujemy po Hiszpanii uzbrojeni od stóp do głów. Naturalnie jesteśmy neutralni, naturalnie nikt z nas nie będzie walczył na froncie. Ale jeżeli dostalibyśmy się do niewoli — to rozstrzelają nas bez żadnego wahanía. 16 dziennikarzy, w tym trzech Francuzów, już zginęło w Hiszpanii. W Irunie widzi się na każdym kroku pozostałości po komunistach i anarchistach w rodzaju napisów: „Evviva la dinamita”, „Evviva la gasolina” itd. Powstańcy piszą „Evviva la morte!”, „Senza pardona” itd. (Niech żyje dynamit, niech żyje benzyna, niech żyje śmierć, precz z pardonem). Jednym słowem: triumf okrucieństwa na całej linii.

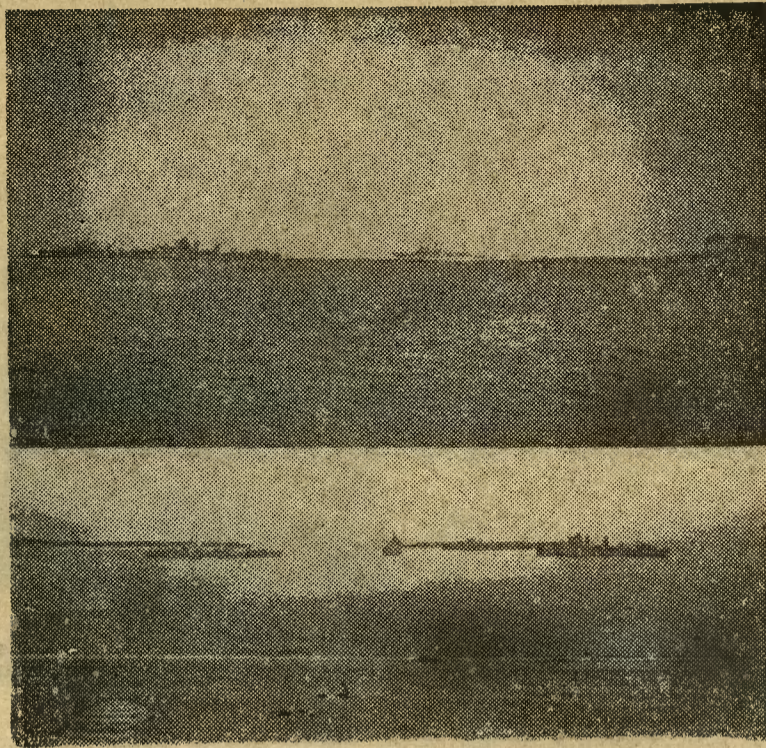
Aby zdać sobie chociaż w przybliżeniu sprawę z tego, co się dzieje w Hiszpanii — trzeba przeczytać strony z „Popiołów” o zdobyciu Saragossy. Tak wygląda ta „guerilla”, która niszczy Hiszpanię.

Francja zamknęła szczelnie granicę.

Nieprawdą jest, aby rząd francuski ułatwiał walkę rządowcom itd.

Granica jest zamknięta od Perpignan aż do Irunu. Przez Irun nie przeszedł żaden pociąg, gdyż tor hiszpański po drugiej stronie Bidassoi jest wysadzony w powietrze od czterech tygodni. Cała granica jest pod zarządem nie cywilnym, ale wojskowym.

Rozmawiałem z pułkownikiem, markizem P., który jest komendantem naczelnym sił francuskich na całej przestrzeni granicy. Jego wiarogodność nie

Eskadra międzynarodowa na redzie w St. Jean de Luz.

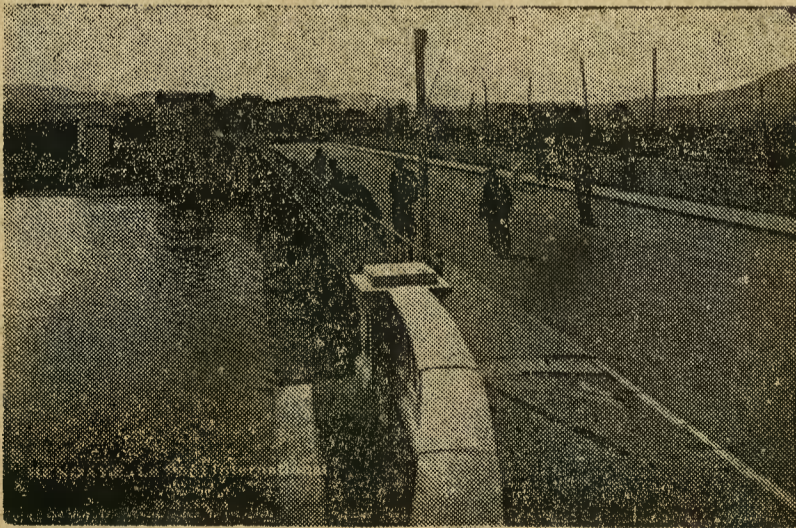
ulega zaprzeczeniu. Twierdził, że od 6 sierpnia nie przeszedł żaden transport do Hiszpanii, ani broni, ani amunicji; że każdy pakiet jest rewidowany skrupulatnie. Nieprawdą jest — stwierdzali to koledzy z prasy obcej — jakoby na moście w Irunie pozwalano przechodzić z bronią, składać broń, a potem ją zabierać i atakować powstańców. Przeciwnie, jeszcze dzisiaj można widzieć za dworcem w Hendaye istne góry odebranej broni; także aut, karabinów maszynowych itd. Prawdą jest, że odsyłano rozbrojonych milicjantów do Barcelony. Ale tego domagały się nawet koła lewicowe. Granicę pod Irunem przeszło 12.000 osób, które uciekały z Hiszpanii przed terorem czerwonym i około 8.000 milicjantów, których rozbrojono — ale z których tylko część objawiła ochotę powrotu do Hiszpanii a większość siedzi w barakach koło Biaritz (byłem w tym obozowisku).

Jedyny korespondent Polski.

Nie będzie to frazesem, jeżeli napiszę, że korespondencje z płonącej Hiszpanii zdobywa się za cenę niebezpieczeństwa życia. Proszę najuprzejmiej o zaznaczenie tego. Nikogo z Polaków nie ma w Hiszpanii. Te „korespondencje”, które panowie czytają, robione są na podstawie prasy francuskiej. Ja pierwszy byłem w St. Sebastian, w Irunie, w Pampelunie, będę dzisiaj w nocy w Bilbao.

Na tym kończymy fragmenty pierwszej korespondencji w nadziei, że już rychło będziemy mogli podać następne i że wysłannikowi naszemu nie się zleżo na terenie Hiszpanii nie stanie.

Przy tej sposobności musimy napiętnować grynderkę pewnych „organów”, wychodzących nawet na naszym terenie, które pod naszym pomorskim niebem fabrykują nożyczkami „autentyczne korespondencje wojenne z Hiszpanii”. Szyta grubymi nićmi robota została przez naszego korespondenta przygwożdżona. Co prawda nie wiele nas to martwi, że takie pisemka ośmieszają się w oczach swych czytelników, jednak napiętnowanie nieuczciwych metod jest naszym obowiązkiem — red.

Most międzynarodowy na Irunie.

Ostatni etap raidu turystycznego samolotów.

Warszawa, 28. 9. Wczoraj samoloty, biorące udział w krajowym lotniczym konkursie turystycznym ukończyły ostatni etap konkursu, przelatując ze Lwowa przez Dębicę, Mielec, Sandomierz do Warszawy.

Samoloty zaczęły lądować na lotnisku mokotowskim, poczynając od godz. 14.50.

Do godziny 17.50 wylądowały kolejno wszystkie samoloty w liczbie 21. Zaraz po wylądowaniu odbyła się próba zakotwiczenia samolotu i przygotowania go do noclegu. W dniu dzisiejszym po przeprowadzeniu 2 prób, próby lądowania i lotu na orientację, nastąpi zakończenie konkursu.

Z kraju.

Gen. Haller w Krakowie. General Haller podczas swego pobytu w Krakowie był u wojewody Gnońskiego, u którego interweniował w sprawie zawieszenia działalności Związku Hallerczyków w województwie krakowskim.

Automobilklub Pomorski chce mieć za członków tylko chrześcijan. Członkowie Pomorskiego Automobilklubu otrzymali do podpisania wniosek o zmianę statutu. Wniosek ten idzie w kierunku ograniczenia przyjmowania członków nie chrześcijan.

Rozpoczęła się już zwózka zboża na F. O. N. Prace organizacyjne zbiórki zboża na Fundusz Obrony Narodowej znajdują się w całym kraju niemal na ukończeniu. W niektórych powiatach rozpoczęła się już nawet zwózka zboża do punktów zsypu i odbioru, wskazanych przez wojsko. Z pierwszymi ofiarami pośpieszyli drobni rolnicy. Wielu z nich składa oprócz zboża również i ofiary w gotówce. Przy organizacji zbiórki ujawnił się bardzo charakterystyczny i wymowny fakt: oto tam, gdzie istnieją Kółka Rolnicze, zbiórka poszła szybko i sprawnie, natomiast w gminach które nie posiadają Kółek, zbiórka kształtowała się bardzo słamazarnie.

Ża prowokacyjne okrzyki tydzień bezwzględnego aresztu. Podczas manifestacji przeciw zakusom niemieckim na Gdańsk, w chwili grania przez orkiestrę „Pierwszej Brygady” z grupy Stronnictwa Narodowego biorącej udział w manifestacji, padły okrzyki. Policja zatrzymała technika górniczego Zaborskiego, który, stanowiący obecnie przed sądem okręgowym w Sosnowcu, został skazany na tydzień bezwzględnego aresztu za wnoszenie prowokacyjnych okrzyków.

Zniszczył krzyż, a potem popełnił samobójstwo. Piotr i Jan Hładyszewski, wracając z Kamionki Stumilowej do Jasienicy Polskiej, zniszczyli przydrożny krzyż. Po przybyciu do Jasienicy, Piotr popełnił samobójstwo, strzelając do siebie z karabinu, Jan zaś zbiegł i ukrywa się do tej pory.

Dołbne wiadomości.

— **Kardynał Pacelli** dokonał w Watykanie otwarcia międzynarodowego kongresu prasy katolickiej, na który przybyli przedstawiciele 28 krajów.

— **Polska linia lotnicza** biegnąca z Polski po przez Rumunię i Bułgarię, a kończąca się obecnie w Salonikach, zostanie przedłużona aż do Aten.

— **We Friedrichshafen** budują nowy sterowiec „L. Z. 130”, wzorowany dokładnie na zbudowanym niedawno statku powietrznym „Hindenburg”.

— **W drugim kwartale r. 1936** udzielono w Niemczech 43.450 pożyczek nowym małżeństwom.

— **Z Madrytu donoszą**, że pogłoska o dymisji prezydenta Azany jest pozabawiona wszelkich podstaw i nie zasługuje nawet na zaprzeczenie urzędowe.

— **Przewódca „Falangi Hiszpańskiej”** Jose Antonio Primo de Rivera żyje. Wbrew krążącym pogłoskom, nie był on ranny i przebywa obecnie w dobrym ukryciu.

— **Na stadionie moskiewskim** odbył się wiec solidarności z ludem hiszpańskim, z udziałem przeszło 100.000 ludzi.

— **Sześćdziesiąt i dwa majątki ziemskie**, odebrane magnatom i biskupom, rząd lewicowy w Hiszpanii rozparcelował między chłopów.

— **Powstały 174 nowe szkoły w Madrycie.** W szkołach znalazło się dalszych 22 tysiące dzieci.

— **Ludendorff** rozsprzedał 70.000 egzemplarzy swojego nowego pamfletu skierowanego przeciwko Pismu świętemu.

— **Liczba więźniów politycznych** i internowanych w obozach Rzeszy wynosi podobno 205.000 osób. Tak obliczyła prasa katolicka.

— **214 strażników hitlerowskich w obozie Dachau** (w Bawarii) zgłosiło jednocześnie swe wystąpienie z Kościoła Katolickiego.

— **Anglicy nie chcą iść do wojska.** Tegoroczna rekrutacja ochotników do armii angielskiej wydała bardzo ujemne wyniki. Po ogłoszeniu rekrutacji w ciągu pierwszych 2 tygodni zgłosiło się 855 ochotników. Za zdolnych do służby wojskowej uznano zaledwie 286, z których to 166 w wieku poniżej lat 18. Tymczasem plan rekrutacji przewiduje powołanie 17.000 ludzi. Pisma angielskie podnoszą alarm, że sądząc po pierwszych wynikach, trudno będzie powołać całą wyznaczoną liczbę, tym więcej, że materiał, zgłaszający się, pod względem fizycznym całkowicie zawodzi.

— **Ponad pięć tys. żołnierzy wylądowało z powietrza za frontem nieprzyjaciela.** W końcowej fazie dużych ćwiczeń armii sowieckiej okręgu moskiewskiego przeprowadzono grupowe lądowanie spadochronami 2.200 ludzi. Po zajęciu terenu przez te oddziały, samoloty transportowe wysadziły 3.300 ludzi, celem wzmocnienia operacji oddziałów, które wylądowały spadochronami. Oddziały te zostały przerzucone na „tyły nieprzyjaciela” z lotnisk, położonych w odległości 420 km od terenu lądowania.

STATNIE WIADOMOSCI

Uroczystości ku czci Bogusławskiego.

Warszawa, 28. 9. (Tel. wł.). Wczorajszej niedzieli stolica a wraz z nią cała Polska złożyła hołd pamięci Wojciecha Bogusławskiego, pierwszego organizatora teatru polskiego, aktora, autora i reżysera. Uroczystości rozpoczęły się mszą św. w katedrze, odprawioną przez ks. biskupa Szlagowskiego. Po nabożeństwie odsłonięto na Placu Teatralnym piękny pomnik dłuta prof. Jana Szczepkowskiego.

Otwarcie Domu Ociemniałego Żołnierza w Muszynie.

W niedzielę odbyła się w Muszynie pod Krynicą uroczystość poświęcenia i otwarcia Domu Ociemniałych Żołnierzy. W uroczystości wziął udział przybyły z Warszawy minister opieki społecznej Kościalkowski.

Dom wzniesiony jest nad Popradem u stóp góry Mikowej.

Nowy most na Pilicy.

W Spale odbyła się uroczystość poświęcenia nowego mostu drogowego na rzece Pilicy. Uroczystość zaszczylił swą obecnością Pan Prezydent Rzeczypospolitej z małżonką.

Most nowy, o długości 125 mtr., szerokości 6 mtr., leży w odległości około 100 mtr. od rezydencji Pana Prezydenta.

Wojsko poważnie idzie na rękę rolnikom.

Chełmno Lubelskie, 28. 9. Zarządca składnicy intendentury w Chełmnie wydał odezwę do rolników, która jest rozdawana w dniach targowych przybywającym tam rolnikom, zatytułowaną „Rolnik — unikaj pośredników” i wzywa, aby rolnicy w dobrze zrozumiałym, własnym interesie sprzedawali zboże wojsku, unikając kosztownych pośredników (żydowskich). Odezwa ta wywołała bardzo przychylny odzew na wsłach.

Cen cegły podwyższać nie wolno.

Warszawa, 26. 9. (PAT). Polska Agencja Telegraficzna dowiaduje się, że w związku ze stwierdzeniem nieuzasadnionej wyższości cen cegły, a także usiłowaniami podwyższenia ceny przewozu kolejowego cegły na miejsce budowy, pan premier polecił, przeprowadzić w ostrych tempie dochodzenie oraz zastosować najostre środki w celu ukrócenia paskarskich apetytów niektórych cegielni. Godziwe ceny wytyczne cegły zostaną z całą ścisłością ustalone i podane do publicznej wiadomości. W razie jakichkolwiek prób sabotażowania przez nieobywatelskie elementy wydanych w sprawie cen cegły zarządzeń, zostaną z urzędu wyznaczone maksymalne ceny, winni zaś udowodnionej lichwy zostaną przytrzymani i wysłani do Berez.

Trzech paskarzy cegły wysłano do Berez.

Warszawa, 28. 9. (Tel. wł.). Jeszcze nie przebrzmiały echa przestrogi, jaką rzucił p. premier gen. Sławoj-Składkowski pod adresem właścicieli cegielni, a już pierwsi paskarze cegły — jak stwierdza urzędowo Polska Agencja Telegraficzna — znaleźli się w obozie odosobnienia w Berez. Są nimi Mozenkis Józef, Szpajzman Mojżesz i Węcek Józef. Pat zapewnia równocześnie, że w razie dalszego trwania lichwy albo zauważonych objawów zmywy, celem pobierania gospodarczo nieuzasadnionych cen za cegłę, nastąpią dalsze aresztowania i deportacje do Berez.

Nowe przeznaczenie Berez Kartuskiej, która była dotąd miejscem zesłania osób politycznie zaangażowanych a która obecnie staje się miejscem „wypoczynku” dla paskarzy, niewątpliwie w społeczeństwie nie będzie budziła żadnych zastrzeżeń.

Kurs sekretarzy chrześcijańskich związków zawodowych.

Kraków, (KAP) W Krakowie odbędzie się w dniach od 19 do 30 października br. kurs dla przyszłych sekretarzy chrześcijańskich związków zawodowych. Informacji udziela biuro chrześcijańskich związków zawodowych, Kraków, ul. Stolarska 7.

Moskiewskie procesy.

Moskwa, 26. 9. (PAT). Śledztwo w sprawie Radka prowadzone jest w dalszym ciągu.

W Moskwie krąży uporczywe pogłoski, iż Radek od tygodnia jest aresztowany i że stawiane mu są poważne zarzuty.

Krąży również pogłoska o aresztowaniu b. redaktora „Journal de Moscou” Rajewskiego. Koła oficjalne odmawiają udzielenia jakichkolwiek informacji zarówno co do osoby Radka jak i Rajewskiego.

W Łodzi zwyciężyli socjaliści i żydzi w wyborach do rady miejskiej.

Łódź, 28. 9. (Tel. wł.). Po tygodniu bardzo gwałtownej kampanii wyborczej, w której głośnie zaznaczyła się akcja Stron, Narodowego, Nar. Chr. Frontu Robotniczego (Ch. D. i N. P. R.) i wspieranej przez komunistów PPS, niedziela wczorajsza minęła dość spokojnie. W nocy z soboty na niedzielę policja zlikwidowała kilka bojówek, które przyjechały z poza Łodzi. Na peryferiach miasta doszło do starcia między bojówkami czerwonymi i Stron, Narodowego. Lokale wyborcze były już od samego rana poprostu obłożone. Frekwencja głosujących ku południu coraz bardziej wzrastała. Takiego udziału w głosowaniu w Łodzi już dawno nie notowano.

Wyборы trwały do godziny 19 wieczorem.

ŁÓDŹ, 28. 9. godz. 9.45 (Tel. wł.) W tej chwili urzędowy wynik wyborów jeszcze nie jest znany. Na podstawie znanych rezultatów z wszystkich okręgów, których urzędowe obliczenia prawdopodobnie nie zmienią, stwierdzić można wynik następujący: Polska Partia Socjalistyczna, poparta przez komunistów, otrzymała 95.115 głosów i 34 mandaty. — Stronnictwo Narodowe otrzymało 77.929 głosów i 26 mandatów. — „Bund” (organizacja żydowsko-komunistyczna) otrzymała 23.762 i 6 mandatów. — Blok żydowski otrzymał 14.932 głosy i 3 mandaty. — Sioniści 10.601 gł. i 3 mandaty. — Przeszło 16.000 głosów polskich rozbiło się na kilka małych grup i nie zyskało ani jednego mandatu.

Jeżeli się zważy, że PPS i żydowsko-komunistyczny „Bund” na wielu terenach współdziałają, nie można mieć żadnej wątpliwości, że w nowej radzie miejskiej stworzy się większość socjalistyczno-żydowska. — Oto żalony skutek polityki Stronnictwa Narodowego, które systematycznie odrzuca każdą myśl o stworzeniu jednolitego frontu narodowego z wszystkich polskich ugrupowań. — Nasze przewidywania niestety sprawdziły się. (b)

PROGRAMY RADJOWE

Co usłyszymy dziś z Warszawy w godzinach popoł.

15,45: „Chwilka pytań” dla dzieci starszych. 16,00: Koncert popularny. 16,45: „Opieka nad matką robotnicą” — pogadanka. 17,00: Koncert orkiestry Pawła Rynasa z udziałem J. Brochwiczówny i Wł. Olkuszniaka. 18,00: Audycja poświęcona prof. Al. Brücknerowi z okazji 80 rocznicy urodzin. 19,10: Pieśni włoskie w wyk. Witolda Luczyńskiego (tenor). 19,30: „Las i polska pieśń łowiecka” — audycja muzyczna. 20,30: „Birobidżan — sowiecka Palestyna” — felieton. 21,05: Koncert wieczorny. 22,20: „Mozaika muzyczna”. 23,00: Muzyka taneczna.

We wtorek, dnia 29 września

OGÓLNY.
6,30: Audycja poranna. 11,30: Audycja dla szkół. 11,23: Trio salonowe z Poznania. 16,00: Muzyka lekka. 16,45: „Książę Józef Poniatowski” — odczyt. 17,00: Koncert zespołu mandolinistów „Kaskada”. 17,20: Recital fortepianowy Very Winogradowej. 17,50: „Mont Everest” — góra niepokonana — felieton. 19,00: Koncert rozrywkowy. 20,30: „O poetach i rymopisach” — szkic literacki. 21,00: Trz. z sali konserwatorium koncertu „Ormuz’u”. 22,15: Muzyka taneczna.
LOKALNY.
TORUN. 7,30: Program na dzisiaj. 7,35: Parę informacji. 7,40: Muzyka rankiem (płyty). 12,03: Wiadom. rolnicze. 14,30: Filary muzyki operetkowej (płyty). 15,30: Wiadomości gospodarcze z Warszawy. 16,00: Paganini — Liszt (płyty). 18,00: „O dawnych dobrych czasach” — felieton sądowo-obyczajowy. 18,10: Włoskie i hiszpańskie piosenki (płyty). 18,25: Pogadanka aktualna. 18,30: Koncert reklamowy. 22,15: Tańce i piosenki (płyty).

Zmiany w Sowietach.

Moskwa, 28. 9. (PAT.) Na mocy decyzji komitetu wykonawczego związku sowieckiego nastąpiły zmiany na stanowiskach komisarzy ludowych poczty i telegrafu oraz spraw wewnętrznych.

Rykov ustąpił ze stanowiska komisarza poczty i telegrafu. Na jego miejsce został mianowany dotychczasowy komisarz spraw wewnętrznych Jagoda.

Komisarzem spraw wewnętrznych mianowano Mikołaja Jeżowa, sekretarza centralnego komitetu partii komunistycznej związku sowieckiego, przewodniczącego komisji kontrolującej partii przy Komitecie centralnym. Jeżow urodził się w 1895 r.

26 samolotów niemieckich pomaga faszystom hiszpańskim.

Londyn. Grupa radykałów z obozu Labour Party i liberałów odbywa obecnie w Londynie śledztwo w sprawie interwencji obcych mocarstw w Hiszpanii. Przed utworzeniem ad hoc trybunałem przesłuchywani są świadkowie, w charakterze których występują rozmaici działacze i politycy angielscy, którzy przebywali ostatnio w Hiszpanii i nie-

dawno stamtąd powrócili.

Trybunałowi składane są również dowody rzeczowe, jak np. cylinder bomby, pochodzącej z Düsseldorfu oraz odczytywane są rozmaite zeznania, złożone przed władzami hiszpańskimi. Wielką sensacją wywołały zeznania lotnika włoskiego Vincenzo Patriarca, datowane z Madrytu 15 września. Zeznał on, iż przyleciał do Hiszpanii jako jeden z pilotów eskadry włoskiej pod dowództwem kpt. Simonetti. Eskadra ta została zebrana w Melilli, dokąd samoloty nadeszły w częściach rozmontowanych. W Melilli samoloty skoncentrowane zostały na aerodromie w Nador i stamtąd udały się do Tetuanu, a z Tetuanu do Sewilli. Druga grupa aeroplanów włoskich znajdowała się pod dowództwem kom. Preti, który zabity został na froncie koło Talavery. Patriarca podaje, że na wojskowym aerodromie powstańców faszystowskich w Caceras znajduje się 12 wojskowych samolotów niemieckich i 6 włoskich. Oprócz 12 pilotów niemieckich i 6 pilotów włoskich znajduje się tam również obsługa, złożona z 3 mechaników włoskich i 15 mechaników niemieckich.

W Sewilli jest 9 junkersów, 5 heinkelów i 14 pilotów niemieckich oraz 25 niemieckich mechaników. W innym miejscu — jak podaje Patriarca — znajduje się 6 fiatów i 15 savoy'ów włoskich.

10-lecie firmy Millner.

Znana i ceniona firma Millner, której właścicielem jest powszechnie lubiany i zasłużony p. dyr. Wacław Millner, obchodziła w sobotę niecodzienną uroczystość. 500 osób załogi fabrycznej wraz z zaproszonymi gośćmi uczęściło na obu salach „Strzelnicy” 10-lecie istnienia fabryki i tego, którego zasługą był ten wielki wzrost fabryki, p. dyr. Millnera.

Jubilat w dniu tym również obchodził imieniny. Uroczystość zaszczylił swoją obecnością również p. dr Hohenauser z Poznania, dyrektor Huty Pokój w Poznaniu. Do szczegółów uroczystości powrócimy jeszcze. Tymczasem przyłączamy się do ogólnych życzeń społeczności bydgoskiej, składając p. dyr. Millnerowi serdeczne „ad multos annos”.

Minister Kościalkowski zwiedził

Zakłady Radiotechniczne Elektrit.

Minister Opieki Społecznej, M. Zyndram Kościalkowski, podczas bytności w Wilnie w dniu 23 bm. zwiedził wraz z wojewodą p. płk. Bociańskim i prezydentem miasta p. dr. Maliszewskim, w otoczeniu wyższych urzędników województwa, największą placówkę przemysłową w Wilnie, pierwsze w Polsce zakłady radiotechniczne „Elektrit”, zatrudniające około 900 robotników.

Po zwiedzeniu fabryki dokonane zostało zdjęcie wraz z zespołem pracowników i członkami zarządu „Elektrit”.

Kiosk pocztowy w śródmieściu.

Przy wejściu do Parku Wojewódzkiego stanie w najbliższym czasie kiosk pocztowy, w którym o każdej porze dnia będzie można nabyć znaczki pocztowe i pocztówki. Poza tym będzie tam założony do użytku publiczności telefon. Prace przy budowie tego kiosku znajdują się w pełnym toku. Ogół mieszkańców przyjmie tę inowację z zadowoleniem, gdyż kioskarze naogół niechętnie sprzedają znaczki pocztowe.

Dziecko napiło się kwasu solnego.

Na chwilę pozostawiona bez opieki 2-letnia córka kolejarza Janina Zuchowska, zamieszkała przy ul. Kolejowej 5, spostrzegła w pralni buteleczkę z płynem, pozostawioną przez jednego murarza, który niedawno wykonywał w pralni prace murarskie. Dziecko otworzyło sobie butelkę i wypilo płyn. Jak się okazało był to kwas solny. Na straszny krzyk dziecka przybiegła matka i zaniosła je do lekarza a następnie do szpitala św. Floriana. Dzięki natychmiastowej pomocy lekarskiej udało się dziewczynkę utrzymać przy życiu.

DOBRA RADA.

Choć od olimpiady w Tokio dzielą nas jeszcze cztery lata, w sferach kierowniczych polskiego sportu wyrażany jest pogląd, że już teraz należy rozpocząć przygotowania. Naszym zdaniem powinno się przede wszystkim zająć o tym, żeby do kraju Wschodzącego Słońca nie wysłać zachodzących gwiazd.

